

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

30 januari 2001

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren **Ludo Sannen, Jos De Meyer, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove** –

houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer André Moreau**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heren
Luc Martens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Julien Demeulenaere, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren André Moreau, Gilbert Van Baelen ;

de heren Pieter Huybrechts, Julien Librecht, mevrouw
Marleen Van den Eynde ;

de heren Lucien Suykens, André Van Nieuwkerke ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Kris Van Dijck.

Plaatsvervangers :

mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Brigitte
Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke, mevrouw Ingrid
van Kessel ;

de heren Frans De Cock, Karel De Gucht, André Denys,
Cis Schepens ;

de heren Jean Geraerts, Roland Van Goethem, Joris Van
Hauthem ;

mevrouw Hilde Claes, de heer Robert Voorhamme ;

de heer Frans Ramon ;

de heer Dirk De Cock.

Zie :

475 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Ludo Sannen, mede-indiener	4
II. Algemene bespreking	6
III. Artikelsgewijze bespreking	8
IV. Stemming over het geheel	10
Tekst aangenomen door de Commissie	11
Bijlage : Verslag van de besprekingen in de Subcommissie voor Onderwijs ter voorbereiding van het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Jos De Meyer, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap	17

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak tijdens haar vergadering van 25 januari 2001 het voorstel van decreet van de heer Ludo Sannen, Jos De Meyer, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap.

Dit voorstel van decreet werd voorbereid in de Subcommissie voor Onderwijs. Deze Subcommissie werd opgericht om o.m. de betaalbaarheid van het onderwijs van zowel leerlingen als studenten te bespreken en indien nodig aanbevelingen te formuleren. Het verslag van deze besprekingen is in bijlage opgenomen.

In dit kader werd in de Subcommissie naast het voorliggende voorstel van decreet ook het voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Jos De Meyer betreffende de studietoelagen in het secundair onderwijs en het basisonderwijs voorbereid (*Parl. St.*, Vl. Parl., 2000-2001, 425/1 tot 4).

Conform artikel 54, punt 3 van het Reglement van het Vlaams Parlement beslist de Commissie met eenparigheid van stemmen dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn. De bedoeling hiervan is dat men snel met de uitvoering van het decreet zou kunnen van start gaan en dat de betrokken diensten zich tijdig zouden kunnen voorbereiden.

I. Toelichting door de heer Ludo Sannen, mede-indiener

A. Vooraf

De heer Ludo Sannen brengt namens de Subcommissie verslag uit over de werkzaamheden m.b.t. het voorliggende voorstel van decreet.

Hij stelt dat het voorliggende voorstel van decreet het resultaat is van een lang proces. Tijdens de vorige legislatuur stelde de Subcommissie voor studietoelagen een voorstel van resolutie betreffende de studietoelagen op dat door het Vlaams Parlement op 18 december 1997 unaniem werd goedgekeurd (*Parl. St.*, Vl. Parl., 1997-1998, 843/1 en 2). Deze resolutie krijgt o.m. een decretale vertaling in het voorliggende voorstel van decreet.

De huidige Subcommissie voor Onderwijs heeft o.m. tot opdracht te zoeken naar impulsen en middelen om de gelijke kansen in het onderwijs te waarborgen of te vergroten. Hij verwijst in dit kader voor de uitgebreide bespreking van het voorstel van decreet naar het uitvoerig verslag van de Subcommissie dat de evolutie en de voorbereiding van het voorstel van decreet duidelijk weergeeft (zie bijlage).

De heer Sannen wil de leden van de Subcommissie danken voor de samenwerking. De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid bewijst dat over de meerderheids- versus oppositiegrenzen heen een samenwerking over uitgangspunten en doelstellingen die door iedereen belangrijk worden geacht, mogelijk is.

De spreker wil ook het Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement voor het legistieke advies en de Dienst Studietoelagen van het departement Onderwijs voor hun raadgevingen danken.

B. Waarom een nieuw decreet ?

De heer Ludo Sannen merkt op dat de huidige wetgeving over de studietoelagen reeds 30 jaar oud is en niet meer beantwoordt aan de nieuwe maatschappelijke evoluties. Hij stelt dat het voorliggende voorstel van decreet een verbetering en aanpassing is die de wet van 19 juli 1971 vervangt, maar dat het enkel als een tussenstap mag worden beschouwd. Het is niet de bedoeling dit decreet als een eindpunt te beschouwen. Een meer fundamenteel debat over de financiering van de student waarin ook het element van sociale toelagen wordt opgenomen, moet worden gevoerd. Dit debat moet aanleiding geven tot een andere invulling van deze financiering om het hoger onderwijs nog democratischer te laten worden.

Het voorstel van decreet gaat verder dan de wet m.b.t. de bevoegdheden van de minister. De wet van 1971 gaf de bevoegde minister een zeer grote vrijheid in uitvoering en invulling van de toekenning van studietoelagen. Het voorstel van decreet bouwt een aantal beperkingen in die weliswaar niet zo ver gaan als de reeds vermelde resolutie van 18 december 1997 betreffende de studietoelagen. Die resolutie is ruimer. De Subcommissie gaat er daarom vanuit dat deze aanbevelingen door de minister in de uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse regering zullen worden overgenomen.

Er is bewust gekozen voor een nieuw studietoelagenstelsel enkel voor het hoger onderwijs, omdat over de zin en de wenselijkheid van studietoelagen

in het secundair onderwijs een heel ander debat moet worden gevoerd. De student van het hoger onderwijs is juridisch meerderjarig en niet meer onderworpen aan de leerplicht. Ook de internationale verplichtingen van België en Vlaanderen zijn voor het hoger onderwijs van een totaal andere orde dan die met betrekking tot het secundair of lager onderwijs.

Het voorstel van decreet is niet alleen het resultaat van de vermelde resolutie en de werking in de Subcommissie, maar ook van een toetsing met het veld. Zo heeft de Overleggroep Studietoelagen¹ de leden voortdurend geïnspireerd.

C. Waarom studietoelagen ?

De spreker stelt dat er voor de democratisering van het onderwijs meer vereist is dan alleen financiële stimulansen. Toch is de studiefinanciering in het hoger onderwijs nog steeds een bepalende factor voor de toegang tot dat hoger onderwijs. De studietoelagen zijn een essentiële hefboom om gemakkelijker de drempel van de studiekosten te nemen. Voor vele ouders en studenten is zo'n studietoelage een aanzienlijke steun om de kosten te dragen. Voor een belangrijke groep studenten is het zelfs een échte voorwaarde om verder te kunnen studeren.

Uit onderzoek blijkt dat de onderwijsparticipatie zonder studietoelagen nog veel schever zou verdeeld zijn. Toch worden er op dit moment slechts een beperkt aantal studenten geholpen door de Vlaamse overheid bij de financiering van hun studies via het systeem van de studietoelagen.

De kostprijs van het onderwijs heeft wel degelijk invloed op de onderwijsparticipatie en de keuze van de student. Dat kan men afleiden uit het feit dat er procentueel meer arbeiderskinderen in het HOBU-onderwijs te vinden zijn dan in het universitair onderwijs. Voor hen is de zekerheid tot slagen belangrijk omwille van de kostprijs. Het democratiseringsproces is niet ten einde en vraagt voortdurende waakzaamheid.

De financiële inbreng voor wie hoger onderwijs wil volgen, is fors gestegen en op die manier wordt de drempel omtrent de mogelijkheid om verder te studeren terug groter. Het is een groot onrecht om jongeren de kans te ontnemen tot het volgen van hogere studies omwille van financiële redenen. Een samenleving die bestempeld wordt als een kennismaatschappij, kan en mag dit niet dulden. Vandaar het voorstel om het systeem tot het bekomen van studietoelagen voor het hoger onderwijs aan te passen.

D. De inhoud van het voorstel van decreet

1. De jokerbeurs

De heer Ludo Sannen brengt aan dat het belangrijkste nieuwe element van het voorstel van decreet ongetwijfeld de invoering van een jokerbeurs is. Met dit systeem wordt het fundamentele concept van de prestatiebeurs gemilderd.

Op dit moment heeft iemand recht op een beurs wanneer hij slaagt en overgaat naar een hoger jaar of een hoger niveau van onderwijs. Nochtans is het niet abnormaal en getuigt het niet steeds van een verkeerde oriëntering wanneer men in het hoger onderwijs een jaar moet bissen. Vooral de financiële kostprijs om een jaar over te doen is bepalend voor de sociaal zwakkere student om het jaar niet over te doen of te kiezen voor een lager niveau van onderwijs. Daarmee kiest men dan meer voor zekerheid.

De jokerbeurs kan men eenmalig aanvragen indien men volgens de geldende richtlijnen niet meer beursgerechtigd is. Hij hoopt dat de participatie van arbeiderskinderen aan de universiteit met deze maatregel kan verhoogd worden.

Diegenen die de jokerbeurs niet nodig hadden bij de initiële opleiding, kunnen ze aanwenden bij het aanvatten van een voortgezette opleiding. Vooral omdat voortgezette opleidingen belangrijker worden in het hoger onderwijs.

2. De bedragen van de studietoelagen

De heer Ludo Sannen stelt dat in het decreet de automatische indexering van de studietoelagen voorzien wordt. Bovendien wordt het minimale bedrag van een studietoelage opgetrokken van 5.000 frank tot 8.000 frank. Dit laatste heeft tot doel de jaren niet-indexering van dit bedrag op te vangen.

¹ De Overleggroep Studietoelagen is een platform van diverse organisaties die rond de problematiek van de studietoelagen overleg plegen : KWB, ACW, ABVV-jongeren, VVS, BGJG, sociale diensten van hogescholen en universiteiten

3. Het vermoedelijk inkomen

De heer Ludo Sannen licht toe dat het systeem van het vermoedelijk inkomen reeds bestaat en reeds was aangepast, maar met het voorstel van decreet veralgemeend wordt. Wanneer iemand meent dat zijn fiscaal inkomen van het jaar waarin de student studeert, lager is dan het fiscale inkomen dat twee jaar voordien werd vastgesteld, dan kan hij, ongeacht de reden van dit lagere inkomen, gebruik maken van het vermoedelijk inkomen. Op die manier wordt er in het voordeel van de aanvrager minder uitgegaan van de fiscaliteit maar zoveel mogelijk van het reële inkomen van de aanvrager.

Dit systeem komt ook tegemoet aan de bekommernissen van sommige leden van de Subcommissie over de situatie van de zelfstandigen. Waar zij vandaag enkel het vermoedelijk inkomen kunnen invoeren wanneer er sprake is van ziekte of faillissement, vangt de nieuwe regelgeving deze probleemsituaties op.

De Overleggroep Studietoelagen merkte hier volgens de spreker bij op dat zelfstandigen dit systeem ook onrechtmatig zouden kunnen gebruiken. Een zelfstandige die een grote investering doet, heeft omwille van deze investering dat jaar een lager inkomen en maakt gebruik van het vermoedelijk inkomen. Twee jaar later zou hij nogmaals naar dit inkomen kunnen teruggrijpen. Hij beaamt deze mogelijkheid van misbruik, maar meent dat de invoering van een ander systeem heel wat moeilijkheden met zich zou meebrengen. Hij pleit wel voor een waakzame houding hieromtrent. Als het misbruik zou aangetoond worden, moet het systeem eventueel worden aangepast.

4. Het bodem-KI

De heer Ludo Sannen verduidelijkt dat de invoering van de KI-toets zijn doel heeft bereikt. Toch heeft men vastgesteld dat enkele gezinnen die niet onder de uitzonderingsregels vallen, op basis van het KI-criterium ten onrechte worden uitgesloten. Door de invoering van een bodem-KI wordt dit vermeden.

Hij beseft dat de vaststelling van de KI-bodem een arbitrair gegeven is omdat die op een bepaald moment moet worden vastgesteld. Het KI wordt in Vlaanderen bovendien niet lineair vastgesteld waardoor dit een moeilijke oefening was. In de memorie van toelichting bij het voorstel van decreet wordt uitvoerig uiteengezet hoe men tot het bedrag van 72.000 frank is gekomen.

De Overleggroep Studietoelagen merkte op dat het bodem-KI niet geïndexeerd wordt. Na juridisch advies zijn de leden van de Subcommissie hier niet op ingegaan omdat het bodem-KI tevens in correlatie met een minimuminkomen wordt gehanteerd. Met een totaal nieuwe regeling voor de studietoelagen in de toekomst zal dit in ieder geval moeten worden aangepast.

5. De bepaling van de studiekosten

De heer Ludo Sannen stelt dat in het voorstel van decreet bepaald wordt dat de Vlaamse regering om de tien jaar een wetenschappelijk onderzoek moet laten uitvoeren naar de directe private studiekosten. Dit heeft tot doel de hoogte van de toelagen te herijken.

6. Andere elementen

De heer Ludo Sannen licht toe dat er een nieuw begrip van samenwonende student wordt ingevoerd. Naast de gehuwde student, wordt een gelijkwaardige regeling voorzien voor de samenwonende student, die aan dezelfde voorwaarden zal moeten voldoen. De invulling van het begrip wordt overgelaten aan de minister vermits dit in correlatie met de federale wetgeving moet worden opgesteld.

Een bijkomend element is nog dat het statuut van de zelfstandige student wordt versoepeld. De huidige regeling voorziet dat men binnen een periode van 3 jaar gedurende 18 maanden een inkomen moet hebben. Die 18 maanden worden in het voorstel van decreet beperkt tot 12 maanden.

II. Algemene bespreking

– namens de SP-fractie

De heer *André Van Nieuwkerke* stelt dat het voorliggende voorstel van decreet voor zijn fractie een belangrijk decreet is. Eind 1997 keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed waarin heel wat concrete voorstellen werden gedaan om het studietoelagensysteem te verbeteren. Enkele van deze voorstellen, zoals de automatische indexering en het optrekken van de laagste beursbedragen, werden reeds tijdens de vorige legislatuur gerealiseerd. Er werd ook een wetenschappelijk onderzoek besteld om na te gaan in hoeverre het studiebeurzensysteem in het hoger onderwijs de sociale doelstellingen dekt. Andere concrete voorstellen werden in het regeerakkoord opgenomen.

Studietoelagen zijn en blijven een belangrijk instrument om jongeren te stimuleren om hoger onderwijs te volgen. Daarom is het belangrijk dat het beleid het systeem geregeld bijstuurt om het zo efficiënt mogelijk te maken. Daarbij moet men echter goed voor ogen houden dat studietoelagen alléén niet volstaan om de sociaal ongelijke participatie aan het hoger onderwijs te verbeteren. Bijna de helft van alle arbeiderskinderen heeft immers geen toegang tot het hoger onderwijs omdat ze niet beschikken over een diploma dat er toegang toe geeft. Een beter studietoelagensysteem in het hoger onderwijs zal daar dus niets aan verhelpen.

Dat slechts de helft van de arbeiderskinderen participeert aan het hoger onderwijs, is niet alleen een probleem van ongelijke participatie maar geeft volgens de spreker ook een vertekend beeld van het aantal beurstrekkers in het hoger onderwijs : slechts 1 op 4 studenten heeft een beurs, maar dit wil niet zeggen dat het studietoelagenstelsel zich slechts richt op een kwart van de potentiële studenten.

Uit onderzoek is gebleken dat bijna 46 op 100 mogelijke participanten toelagegerechtigd zijn op basis van de inkomenscriteria en de voorwaarde dat geen tweemaal een studie van eenzelfde niveau betoelaagd wordt. Het studietoelagenstelsel is dus niet al te selectief maar dekt nog altijd een vrij groot deel van de mogelijke studenten. De dekingsgraad is weliswaar afgenomen t.o.v. een vorig onderzoek maar dit is te verklaren door de toegenomen gemiddelde levensstandaard.

Dat het effectief aantal beurstrekkers in het hoger onderwijs een stuk lager ligt dan het theoretisch potentieel aantal beursgerechtigden, wijst er op dat er nog heel wat jongeren zijn die wel het toegangsticket – het gepaste diploma secundair onderwijs – hebben, maar ofwel geen gebruik maken van hun recht ofwel niet deelnemen aan het hoger onderwijs. Een mogelijke reden hiervoor is dat het hoger onderwijs ondanks de studietoelagen te duur voor hen uitvalt.

Heel wat van die jongeren zouden we over de streep moeten kunnen trekken door de studietoelagen beduidend op te trekken. Uit het wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat de optrekking van de studietoelagen vooral de laagste inkomensgroepen zal helpen. Daarom hebben de indieners in het decreet zelf de betrachting opgenomen om de bedragen te laten samenvallen met de directe studiekosten. De huidige bedragen volstaan niet meer om de gemiddelde directe studiekosten voor kotstudenten te dekken. Hogere studietoelagen

zullen hopelijk meer jongeren stimuleren om voort te studeren.

Uit het wetenschappelijk onderzoek blijkt ook dat jongeren uit de lagere sociale klassen die na het secundair onderwijs doorstromen naar het hoger onderwijs, hoofdzakelijk kiezen voor een hogeschoolopleiding van één cyclus en na een eerste jaar meer bissen en iets meer uitstromen. Hogere studietoelagen kunnen deze jongeren misschien doen opteren voor langere en zwaardere studies. De jokerbeurs moet hen kunnen aanzetten om vol te houden wanneer ze niet slagen. Wie de jokerbeurs niet hoefde in te zetten voor een bisjaar, kan er gebruik van maken voor een voortgezette opleiding.

In het voorstel willen de indieners bovendien het systeem van de vermoedelijke inkomens veralgemenen voor al wie dit wenst. Het systeem van het vermoedelijk inkomen is enkele jaren geleden reeds aanzienlijk uitgebreid maar sluit nog altijd enkele categorieën uit. Wie bijvoorbeeld vrijwillig deeltijds is gaan werken, kon tot hier toe niet in aanmerking komen voor het systeem van het vermoedelijk inkomen.

Maar er zijn nog veel schrijnender gevallen. Zo werd de spreker op de hoogte gesteld van de onrechtvaardige situatie van een vrouw met twee kinderen die via loonbeslag moet opdraaien voor de bankfraude van haar inmiddels verdwenen echtgenoot en waarvan de kinderen geen recht hebben op een studiebeurs. Hoewel de vereffening als gevolg van faillissement of kennelijk onvermogen sinds 1998 als rechtmatig feit wordt aanvaard om beroep te doen op het systeem van vermoedelijk inkomen, geldt dit niet voor loonbeslag. Nochtans wordt het verlies van inkomsten door loonbeslag ook door de rechtbank vastgesteld en kan men moeilijk verantwoorden dat kinderen het slachtoffer moeten zijn van de fouten van degene van wie zij ten laste zijn. De indieners willen dus zeer uitdrukkelijk bepleiten het systeem van het vermoedelijk inkomen voortaan toe te passen voor iedereen die feitelijk een lager inkomen heeft, ongeacht de reden.

– namens de CVP-fractie

De heer *Jos De Meyer* onderschrijft volledig de toelichting van de vorige sprekers. De studietoelagen zijn een belangrijk instrument voor een verhoging van de onderwijsparticipatie. De CVP-fractie steunt daarom met overtuiging dit voorstel van decreet.

Hij wijst erop dat de Subcommissie heeft bewezen dat een constructieve samenwerking over meerderheids- en oppositiegrenzen heen nuttig en zinvol kan zijn. Hij heeft dit tijdens de vorige legislatuur aan de ene, en tijdens de huidige legislatuur aan de andere zijde kunnen ondervinden.

In ieder geval is het de taak van de Commissie en het Parlement om alert op te volgen hoe de regering het voorstel van decreet verder zal invullen en uitvoeren.

De heer *Gilbert Vanleenhove* verwijst naar de toelichting van de heer *Sannen* waar die stelde dat het voorliggende voorstel van decreet geen eindpunt is. De spreker onderstreept dat het voorstel van decreet enkel een oplossing op korte termijn is. Een volledige herdenking van het studietoelagensysteem moet, o.m. met het oog op de implementatie van de Bolognaverklaring, hoog op de politieke agenda worden geplaatst.

– *namens de Vlaams Blokfractie*

De heer *Julien Librecht* verwijst naar het verslag van de Subcommissie. In de Subcommissie heeft hij tijdens de bespreking van het voorstel van decreet diverse opmerkingen gemaakt waar hij telkens bevredigende antwoorden op heeft gekregen. Zijn fractie staat positief tegenover het voorstel en zal het voorstel mee goedkeuren.

III. Artikelsgewijze bespreking

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikelen 1 en 2

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 1 en 2 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

Algemene voorwaarden

Artikel 3

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 3 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 4

De heer *Ludo Sannen* verwijst naar een opmerking van de Overleggroep Studietoelagen betreffende dit artikel. Hij verduidelijkt dat het artikel graduueel is opgesteld volgens de onderwijsniveaus. De Overleggroep is voorstander om de niveauverschillen weg te werken en vraagt een recht op studietoelage voor een tweede diploma, ook van hetzelfde niveau. De heer *Sannen* is van mening dat een algemene regel die recht geeft op een studietoelage voor een tweede diploma, ongeacht het niveau, budgettair niet haalbaar is.

De heer *Gilbert Vanleenhove* beaamt deze opmerking, maar stelt dat enkel en alleen het budgettaire element hier de doorslag mag geven.

Artikel 4 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 5 en 6

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 5 en 6 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK III

Vermogensvoorwaarden en toelagebedragen

AFDELING 1

Minvermogensheid

Artikel 7

Een amendement van de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove strekt ertoe op de eerste regel het woord “of” te vervangen door het woord “en” (Stuk 475/2, amendement nr. 1).

De heer *Ludo Sannen* verduidelijkt dat bij behoud van het woord ‘of’ sterk wordt ingegrepen in de bestaande regeling. Zo zou o.m. het inkomen van bvb. alimentatievergoedingen niet mee in rekening worden gebracht. Gelet op de bepaling in artikel 19 waarbij de ontbrekende ouder in een éénoudergezin meetelt als persoon ten laste, is dit bovendien niet rechtvaardig.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 7 worden unaniem met 12 stemmen aangenomen.

AFDELING 2

Toegelaten categorieën van studenten

Artikel 8

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 8 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING 3

In aanmerking te nemen inkomen

Artikelen 9 tot 13

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

AFDELING 4

Bedrag van de toelage

Artikelen 14 tot 18

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 14 tot 18 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 19

Een amendement van de heren Ludo Sannen en Gilbert Vanleenhove strekt ertoe in § 2 het tweede lid te vervangen (Stuk 475/2, amendement nr. 2). De nieuwe tekst luidt : “Voor het bepalen van het aantal personen ten laste wordt ofwel de echtgenoot van de kandidaat of de persoon met wie hij samenwoont, ofwel de echtgenoot van de persoon van wie hij ten laste is of de persoon met wie deze samenwoont, meegeteld.”.

De heer *Ludo Sannen* licht toe dat de samenwonende student ook in dit artikel moet worden ingebracht om de gelijkschakeling met de gehuwde student mogelijk te maken.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 19 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Procedure

Artikelen 20 tot 26

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 20 tot 26 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK V

Opheffingsbepaling en inwerkingtreding

Artikel 27

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 27 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

IV. Stemming over het geheel

Het aldus geamendeerde voorstel van decreet houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

André MOREAU

Gilbert VANLEENHOVE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De Vlaamse regering verleent studietoelagen aan minvermogende studenten in het hoger onderwijs en bepaalt de wijze waarop de studietoelagen worden verleend.

HOOFDSTUK II**Algemene voorwaarden****Artikel 3**

De Vlaamse regering bepaalt de criteria inzake nationaliteit en woonplaats waaraan studenten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een studietoelage.

De Vlaamse regering bepaalt welke opleidingen een student kan volgen om in aanmerking te komen voor een studietoelage.

Artikel 4

Behalve in gevallen door de Vlaamse regering bepaald, mag een studietoelage niet worden toegekend aan een student die onderwijs volgt van een niveau dat gelijk is aan of lager is dan het niveau van onderwijs dat hij reeds, al dan niet met toekenning van een studietoelage, gevolgd heeft.

Voor de toepassing van dit decreet :

- behoort elk jaar van een cyclus van het hoger onderwijs tot een lager niveau dan het daaropvolgend jaar van dezelfde onderwijscyclus ;

- behoort het eerste jaar van een onderwijscyclus tot hetzelfde niveau als het eerste jaar van een gelijkwaardige cyclus, en behoort elk jaar van een onderwijscyclus tot hetzelfde niveau als het overeenstemmend jaar in een gelijkwaardige cyclus ;
- wordt het academisch onderwijs van hoger niveau beschouwd dan de andere opleidingsvormen van het hoger onderwijs ;
- wordt het onderwijs van academisch niveau van twee cycli van een hoger niveau beschouwd dan het hogeschoolonderwijs van één cyclus ;
- wordt het hoger onderwijs voor sociale promotie van lager niveau beschouwd dan de andere vormen van hoger onderwijs.

Vrije studenten en studenten van het onderwijs voor sociale promotie kunnen geen studietoelagen genieten.

Artikel 5

§ 1. De minvermogende studenten van het hoger onderwijs hebben recht op een studietoelage voor een bepaald studiejaar indien ze met vrucht het vorig studiejaar beëindigd hebben of indien zij geslaagd zijn ten overstaan van een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of indien zij voldoen aan de decretale of reglementair bepaalde toelatingsvoorwaarden tot zekere studiecycli.

Elke minvermogende student in het hoger onderwijs kan ook éénmaal een studietoelage krijgen, zonder dat hij geslaagd hoeft te zijn in een vorig studiejaar, op voorwaarde dat hij voldoet aan de decretale of reglementair bepaalde toelatingsvoorwaarden. Deze studietoelage, hierna jokerbeurs te noemen, kan door de student worden gebruikt in geval van zittenblijven, bij heroriëntering, voor een opleiding van de derde cyclus of in elk geval waarin hij niet aan de voorwaarden bedoeld in het eerste lid voldoet.

§ 2. De Vlaamse regering kan bepalen aan welke bijkomende voorwaarden een minvermogende student van het hoger onderwijs moet voldoen om een studietoelage te kunnen genieten.

Artikel 6

De studietoelagen mogen slechts worden gebruikt voor het dekken van de kosten voor het onderhoud van de student en het door hem gevolgde onderwijs.

HOOFDSTUK III

Vermogensvoorwaarden en toelagebedragen

AFDELING 1

Minvermogensheid

Artikel 7

De student van wie het eigen vermogen en dat van de personen van wie hij ten laste is of die in zijn onderhoud voorzien, het door de Vlaamse regering vastgestelde vermogen niet overschrijdt, wordt voor de toepassing van dit decreet als minvermogens beschouwd.

AFDELING 2

Toegelaten categorieën van studenten

Artikel 8

De Vlaamse regering bepaalt welke categorieën van studenten worden toegelaten tot onderhavig stelsel van de studietoelagen. Hierbij worden gehuwden en samenwonenden op gelijke wijze behandeld.

AFDELING 3

In aanmerking te nemen inkomen

Artikel 9

§ 1. Het inkomen waarvan verder sprake is in dit decreet, is het inkomen dat blijkt uit de belastingtoestand van het tweede kalenderjaar dat het jaar voorafgaat waarin het betrokken academiejaar begint.

Onder belastingtoestand wordt die toestand verstaan, die blijkt uit het aanslagbiljet met betrekking tot de aanslag van dat jaar, afgeleverd door de administratie der directe belastingen.

Wanneer naar aanleiding van een latere verificatie die aanslag herzien wordt, moet met de herziene aanslag rekening worden gehouden.

§ 2. De Vlaamse regering kan uitzonderingen vastleggen voor bepaalde categorieën van studenten met betrekking tot het in aanmerking te nemen jaar waarin een inkomen wordt verworven en de werkwijze om dit inkomen te bepalen.

Artikel 10

Wanneer het inkomen van het kalenderjaar waarin het betrokken academiejaar begint vermoedelijk lager ligt dan het in aanmerking te nemen inkomen bedoeld in artikel 9, wordt met het vermoedelijk inkomen voorlopig rekening gehouden.

Het vermoedelijke inkomen wordt vastgesteld aan de hand van attesten van werkgevers, diensten of instellingen.

Artikel 11

Het definitieve bedrag van de studietoelagen die bij toepassing van de mogelijkheden van artikel 9, § 2, en van artikel 10 voorlopig berekend werden, wordt vastgesteld door middel van het aanslagbiljet vermeld onder artikel 9, § 1, tweede lid.

Artikel 12

Het inkomen dat in het buitenland of bij een Europese instelling verworven wordt, wordt zowel voor de toelaatbaarheid als voor de voorlopige en de definitieve berekening van de studietoelage, vastgesteld op basis van attesten uitgereikt door de buitenlandse belastingdienst of, wanneer die ontbreken, door de werkgevers, diensten of instellingen.

Voor de omrekening naar het referentiebedrag in de zin van artikel 13, worden de in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 geldende regels gevolgd.

Artikel 13

Bij het berekenen van de grondslag om een studietoelage toe te kennen, wordt rekening gehouden met een referentiebedrag, waarvan de samenstelling wordt bepaald door de Vlaamse regering.

AFDELING 4

Bedrag van de toelage

Artikel 14

§ 1. Een kandidaat heeft recht op een volledige studietoelage, indien het in artikel 13 bepaalde referentiebedrag van hemzelf en van de personen van wie hij ten laste is, gelijk is aan of lager is dan de door de Vlaamse regering bepaalde bedragen. Deze bedragen vormen de minimumgrens.

§ 2. De kandidaat die voldoet aan de in § 1 bepaalde voorwaarden, heeft recht op een volledige studietoelage, waarvan het bedrag door de Vlaamse regering wordt bepaald.

De Vlaamse regering streeft bij het bepalen van dit bedrag naar een gelijkschakeling met de directe studiekosten, zoals die uit onderzoek blijken. Zij kan in uitzonderlijke gevallen of bij bijzonder lage inkomens grotere of afzonderlijke bedragen toekennen.

Artikel 15

Een kandidaat heeft geen recht op een studietoelage indien het in artikel 13 bepaalde referentiebedrag van hemzelf en van de persoon van wie hij ten laste is, gelijk is aan of hoger is dan de door de Vlaamse regering bepaalde bedragen. Deze bedragen vormen de maximumgrens.

Artikel 16

Een kandidaat heeft, indien het geïndexeerd kadastraal inkomen van de persoon van wie hij ten laste is hoger is dan 72.000 frank, geen recht op een studietoelage indien dat kadastraal inkomen hoger is dan 20 % van het referentiebedrag dat volgt uit artikel 13.

Het in het eerste lid bedoelde kadastraal inkomen, na indexering ingevolge artikel 8, § 3, van de wet

van 7 december 1988, zoals gewijzigd door artikel 29 van de wet van 28 december 1990, is de som van :

- 1° het kadastraal inkomen van de woning die de in het eerste lid vermelde persoon betreft, al dan niet als eigenaar, met uitzondering van de onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen die hij voor beroepsdoeleinden aanwendt. Dit kadastraal inkomen wordt evenwel, naargelang het aantal personen ten laste, vastgesteld ingevolge artikel 19, drie of meer bedraagt, vooraf gedeeld door de coëfficiënt 1,1 verhoogd met 0,1 voor elke persoon ten laste boven de derde, met een maximum van 1,8 ;
- 2° tweemaal het kadastraal inkomen van alle andere onroerende goederen waarvan de in het eerste lid vermelde persoon eigenaar is, met uitzondering van onroerende goederen of gedeelten van de onroerende goederen die hij voor beroepsdoeleinden aanwendt.

Om vast te stellen of de in het eerste lid vermelde verhouding tussen kadastraal inkomen en referentiebedrag bedoeld in artikel 13, wordt overschreden, worden de pensioenen, voorzover zij niet hoger zijn dan de minimumgrens bedoeld in artikel 14, § 1, vervangingsinkomsten en alimentatiegelden vervat in het referentiebedrag dat volgt uit artikel 13, verdubbeld.

De kandidaat of de persoon van wie hij ten laste is die wordt afgewezen op grond van deze paragraaf kan erom verzoeken voor de toepassing van deze paragraaf, voor het referentiebedrag bedoeld in artikel 13, het referentiebedrag van een aansluitend kalenderjaar in aanmerking te nemen.

De Vlaamse regering bepaalt op welke categorieën van studenten deze paragraaf van toepassing is.

Artikel 17

Wanneer het ingevolge artikel 13 in aanmerking te nemen referentiebedrag van de kandidaat en van de personen van wie hij ten laste is, hoger is dan de minimumgrens vermeld in artikel 14, § 1, doch lager dan de maximumgrens vermeld in artikel 15, wordt een studietoelage verleend waarvan het bedrag gelijk is aan het bedrag vermeld in artikel 14, § 2, vermenigvuldigd met de coëfficiënt van de formule (maximumgrens min referentiebedrag bedoeld in artikel 13) / (maximumgrens min minimumgrens).

Het berekende bedrag van de studietoelage wordt afgerond op het lagere honderdtal. Indien het referentiebedrag lager is dan de maximumgrens, draagt de studietoelage ten minste 8.000 frank.

Artikel 18

De bedragen door de Vlaamse regering bepaald in uitvoering van de artikelen 8, 14, 15 en 17 worden jaarlijks voor de aanvang van het academiejaar geïndexeerd.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop deze indexering wordt toegepast.

Artikel 19

§ 1. De Vlaamse regering houdt bij de berekening van de bedragen bedoeld in artikel 14, § 1, en artikel 15 rekening met het aantal personen ten laste.

§ 2. Om het aantal personen ten laste te bepalen, wordt rekening gehouden met de toestand op 31 december van het betrokken academiejaar. Wanneer onder de personen ten laste, meerdere studenten voorkomen die tijdens het betrokken academiejaar hoger onderwijs volgen, worden zoveel personen bijgeteld als er buiten de kandidaat nog andere personen zijn die hoger onderwijs volgen.

Voor het bepalen van het aantal personen ten laste wordt ofwel de echtgenoot van de kandidaat of de persoon met wie hij samenwoont, ofwel de echtgenoot van de persoon van wie hij ten laste is of de persoon met wie deze samenwoont, meegeteld.

Voor het bepalen van het aantal personen ten laste wordt de echtgenoot van de kandidaat zelf of de echtgenoot van de personen van wie hij ten laste is, meegeteld.

Bij eenoudergezinnen wordt de ontbrekende ouder als persoon ten laste aangerekend. De persoon die op 31 december van het betrokken academiejaar fiscaal als gehandicapt wordt aangemerkt, wordt tweemaal ten laste aangerekend.

Het gezinshoofd dat op 31 december van het betrokken academiejaar fiscaal als gehandicapt wordt aangemerkt, wordt eenmaal als persoon ten laste geteld.

Een overleden kind wordt geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige op 1 januari van het aanslagjaar dat volgt op het jaar van zijn

overlijden, op voorwaarde dat het reeds voor het vorige aanslagjaar te zijnen laste was of tijdens het belastbaar tijdperk geboren en overleden is.

HOOFDSTUK IV

Procedure

Artikel 20

De studietoelagen worden voor één studiejaar toegekend. Een student kan slechts eenmaal per academiejaar de bij dit decreet bepaalde voordelen genieten.

Artikel 21

De aanvraag voor een studietoelage wordt door de student of door zijn wettelijke vertegenwoordiger bij de afdeling studietoelagen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs ingediend.

Na eensluidend advies van het comité voor bijzondere jeugdzorg mag, ingeval de wettelijke vertegenwoordiger niet optreedt, een aanvraag tot het verkrijgen van een toelage ingediend worden door de persoon die in het onderhoud van de student voorziet.

De aanvragen voor een studietoelage moeten ingediend worden door middel van een formulier opgesteld door de bevoegde minister.

De beslissingen over de aanvraag worden onverwijld aan de betrokkene medegedeeld. Studietoelagen voor het hoger onderwijs volgend uit administratief volledig en correct ingevulde aanvragen worden voor 1 januari van het academiejaar waarop zij betrekking hebben uitbetaald.

Artikel 22

§ 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 23, wordt de terugbetaling van de studietoelage of een gedeelte ervan onmiddellijk opgeëist onder de door de Vlaamse regering vastgestelde voorwaarden en nadere regelen in de volgende gevallen :

1° wanneer een van de voorwaarden bij de toekenning van de toelage niet was vervuld ;

2° wanneer de student zonder gegronde reden niet regelmatig al de lessen en al de praktische oefeningen volgt of wanneer hij zonder gegronde reden niet aan eindexamens deelneemt.

§ 2. Een interest waarvan het bedrag door de Vlaamse regering wordt bepaald, kan geëist worden indien de student zijn studiën zonder gegronde reden opgeeft of indien hij de toelage heeft verkregen op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen.

De aanvraag tot terugbetaling wordt aan de schuldenaar gericht bij een ter post aangetekende brief waarin vermeld worden :

- 1° de uitgekeerde betalingen en de data ervan ;
- 2° de reden waarop de terugbetaling is gesteund ;
- 3° het totaal van de teruggevraagde som.

Artikel 23

Sommen die onverschuldigd werden uitbetaald door de afdeling voor studietoelagen, zijn voor goed verkregen door diegenen die ze hebben ontvangen, tenminste indien zij die niet door bedrieglijke handelingen hebben verkregen of door valse of wetens en willens onvolledige verklaringen, wanneer de terugbetaling daarvan niet gevraagd wordt binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van 1 januari van het begrotingsjaar waarop de uitgave is aangerekend.

Artikel 24

De afgewezen aanvragers of zij die het bedrag van de toegekende toelage onjuist berekend achten, kunnen een bezwaarschrift indienen bij de afdeling studietoelagen. Het bezwaarschrift moet worden ingediend bij aangetekende brief binnen zestig dagen die volgen op de mededeling van het definitieve bedrag of de definitieve weigering van de studietoelage, en moet de juridische en feitelijke argumenten vermelden die de aanvrager aanvoert tot staving van zijn aanspraak. De bezwaarschriften worden beantwoord binnen dertig dagen na de ontvangst ervan door de afdeling studietoelagen. De antwoorden zijn met redenen omkleed.

Tegen die beslissing staat beroep open bij de in artikel 25 vermelde raad van beroep, volgens de aldaar bepaalde modaliteiten.

Artikel 25

Aanvragers die de krachtens artikel 22 gevorderde terugbetaling niet verantwoord of het bedrag ervan te hoog achten, of in beroep willen gaan tegen de beslissing vermeld in artikel 24, kunnen een met redenen omkleed beroep instellen bij een raad van beroep bestaande uit drie leden waaronder een voorzitter. De voorzitter is een magistraat of advocaat.

Op straffe van verval moet het beroep ingesteld worden binnen dertig dagen die volgen op de mededeling van de bestreden beslissing.

De beslissingen van de raad van beroep zijn met redenen omkleed.

De Vlaamse regering benoemt de leden van de raad van beroep.

Het mandaat van de leden duurt vijf jaar.

Wanneer een lid overlijdt of ontslag neemt, wordt een nieuw lid benoemd volgens dezelfde regels als voor zijn voorganger. Het lid, benoemd ter vervanging van een overleden of ontslagnemend lid, beëindigt diens mandaat.

De raad van beroep brengt jaarlijks verslag uit aan de Vlaamse regering betreffende zijn werkzaamheden.

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering onderzoekt minstens om de tien jaar welke de directe, reële en actuele kosten zijn die het volgen van hoger onderwijs met zich meebrengen.

§ 2. Jaarlijks voor het einde van de maand april, geeft de Vlaamse regering een brochure uit met de nodige, geactualiseerde informatie over de gehanteerde bedragen en de na te volgen procedure voor het verkrijgen van een studietoelage voor het hoger onderwijs voor het komende academiejaar.

§ 3. Jaarlijks, naar aanleiding van het opmaken van de rekeningen, maakt de Vlaamse regering stati-

stieken bekend betreffende de evolutie van de relevante parameters inzake de studietoelagen in het hoger onderwijs.

HOOFDSTUK V

Opheffingsbepaling en inwerkingtreding

Artikel 27

Wat de toekenning van studietoelagen in het hoger onderwijs betreft, worden opgeheven :

- 1° de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen, gewijzigd bij decreten van 31 juli 1990 en 8 juli 1996, met uitzondering van artikel 5, laatste zin, 10, tweede lid en 20 ;
- 2° het koninklijk besluit van 16 november 1972 tot vaststelling van de verschillende onderwijsniveaus ;
- 3° het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 10 oktober 1984, 29 oktober 1986, 24 juli 1991, 31 juli 1992, 17 december 1992, 22 juli 1993, 4 mei 1994, 15 juni 1994, 10 oktober 1995, 24 juli 1996, 16 september 1997, 14 juli 1998 en 22 september 1998.

Artikel 28

Dit decreet treedt in werking op 1 september 2001.

BIJLAGE**VERSLAG**

van de besprekingen in de Subcommissie voor Onderwijs
ter voorbereiding van het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Jos De Meyer,
Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove
houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap
(Stuk 475 (2000-2001) – Nr. 1)

DAMES EN HEREN,

In haar vergaderingen van 23 december 1999 en 20 januari 2000 boog de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid zich over de noodzaak van de oprichting van een Subcommissie voor Onderwijs.

Tijdens de vorige legislatuur was er een Subcommissie voor Onderwijs actief die zich specifiek bezig hield met de problematiek van de studietoelagen. Op basis van deze ervaring werd door de huidige Commissie vastgesteld dat een nieuwe Subcommissie een bredere opdracht behoefde.

Het Uitgebreid Bureau besliste op 1 februari 2000 conform artikel 22 van het Reglement een Subcommissie voor Onderwijs op te richten bestaande uit 7 leden, met name 1 van elke fractie en de voorzitter van de Commissie zelf, de heer Gilbert Vanleenhove, die met unanimititeit aangeduid werd als voorzitter van de Subcommissie.

De fracties vaardigden volgende leden af naar de Subcommissie :

– CVP :	de heer Jos De Meyer
– VLD :	de heer Gilbert Van Baelen
– Vlaams Blok :	de heer Julien Librecht
– SP :	de heer André Van Nieuwkerke
– Agalev :	de heer Ludo Sannen
– VU&ID :	de heer Kris Van Dijk.

De opdracht van de Subcommissie bestaat erin :

- de betaalbaarheid van het onderwijs van zowel leerlingen als studenten te bespreken en indien nodig aanbevelingen te formuleren ;
- andere dossiers die de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid doorverwijst te bespreken en indien nodig aanbevelingen te formuleren.

De Subcommissie vergaderde op 23 februari, 16 maart, 22 juni, 6 juli, 22 november, 6 en 20 december 2000.

Op 23 februari 2000 maakte de Subcommissie de volgende afspraken m.b.t. de werkzaamheden :

- de Subcommissie zal zich in eerste orde buigen over de problematiek van de studietoelagen ;
- in afspraak met de minister van Onderwijs en in navolging van het Vlaams regeerakkoord zal het parlement hieromtrent de nodige initiatieven nemen ;
- de Subcommissie zal streven naar een voorstel dat door alle fracties kan worden ondersteund ;
- de Subcommissie zal aandacht hebben voor de studietoelagen in zowel het hoger als het secundair en basisonderwijs ;
- voor de werkzaamheden omtrent het hoger onderwijs wordt geopteerd voor een ontwerptekst van de heer Ludo Sannen houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap ;
- voor de studietoelagen in het basis- en secundair onderwijs zal een voorstel van resolutie worden opgesteld met aanbevelingen naar het beleid ;
- de afdeling Studietoelagen van het departement Onderwijs en het kabinet van de minister van Onderwijs zal gevraagd worden na te gaan wat de financiële gevolgen van eventuele maatregelen zijn.

De besprekingen in de Subcommissie resulteerden uiteindelijk in de opstelling en indiening van :

- het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Jos De Meyer, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap (Stuk 475 (2000-2001) – Nr. 1) ;
- het voorstel van resolutie van de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Jos De Meyer betreffende de studietoelagen in het secundair onderwijs en het basisonderwijs (Stuk 425 (2000-2001) – Nr. 1).

Onderhavig verslag behandelt het voorstel van decreet van de heren Ludo Sannen, Jos De Meyer, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwkerke, Kris Van Dijck en Gilbert Vanleenhove houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap (Stuk 475 (2000-2001) – Nr. 1).

I. Algemene bespreking van de ontwerptekst van het voorstel van decreet houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap

1. Toelichting door de heer Ludo Sannen, indiener van de ontwerptekst van het voorstel van decreet

De heer *Ludo Sannen* wil zich beperken tot de nieuwe elementen die in het voorstel zijn opgenomen vermits het voorstel geen drastische fundamentele wijzigingen wil doorvoeren en niet wil raken aan de principes die aan het stelsel van de verstrekking van studietoelagen ten grondslag liggen.

Het voorliggende voorstel omtrent de studietoelagen beperkt zich tot het hoger onderwijs omdat over de zin en wenselijkheid van studietoelagen in het secundair onderwijs een heel ander debat moet gevoerd worden.

De oorspronkelijke wet op de studietoelagen dateert van 1971. Daarin worden de studietoelagen in hun globaliteit benaderd. De student van het hoger onderwijs verkeert op de eerste plaats in een totaal andere juridische situatie dan bij de wet van 1971. Vandaag zijn zij immers meerderjarig. Het gaat dus om studietoelagen die aan de student en niet aan de ouders worden toegekend. Ten tweede zijn de jongeren in het secundair onderwijs leerplichtig, terwijl die in het hoger onderwijs hier niet meer aan onderworpen zijn.

Bovendien is er ook een verschil in de taak en de plicht van de overheid t.a.v. het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs. Hij verwijst daarbij naar de regeringsverklaring waarin vermeld staat dat het basisonderwijs in de huidige legislatuur kosteloos moet worden en de kosten voor het volgen van het secundair onderwijs zeker niet zouden stijgen, om uiteindelijk de kosteloosheid hiervan te benaderen. In het hoger onderwijs gaat het om de bevordering van de deelname en het wegnemen van remmingen en drempels daartoe.

Het voorstel van decreet vertrekt vanuit dezelfde filosofie als de wet van 1971 en baseert zich nog steeds op de fiscale gegevens. Daarmee zorgt het voor een continuering, maar biedt het ook een uitbreiding en verruiming die gebaseerd zijn op de resolutie betreffende de studietoelagen (*Parl. St.*, VI. Parl., 1997-1998, 843/1 en 2) die op 18 december 1997 door het Vlaams Parlement werd aangenomen. De tekst van de resolutie werd tevens opgenomen in de memorie van toelichting bij de ontwerptekst van het voorstel van decreet. Het voortbouwen op de wet van 1971 maakt het voorstel volgens hem haalbaar omdat men zodoende geen debatten ontwikkelt rond het studieloon en dergelijke meer.

De huidige studietoelagen hebben het karakter van een prestatiebeurs. Dit concept wordt gemilderd door de invoering van een jokerbeurs. De jokerbeurs geeft de student de mogelijkheid om wanneer hij in aanmerking komt voor studietoelagen maar zijn jaar moet overdoen of in een gelijkwaardige studierichting terecht komt, toch éénmaal zijn recht op studietoelagen te laten gelden. De jokerbeurs zou ook in aanmerking komen voor een voortgezette opleiding.

De kritiek dat de jokerbeurs laksheid in de hand zou werken, is zijn inziens onterecht. De jongeren die in aanmerking komen voor studietoelagen, verkeren in een zwakke sociaal-economisch financiële situatie.

Het is niet vanzelfsprekend dat deze jongeren hun jaar zullen overdoen als men geen studietoelagen meer kan ontvangen. Het risico van laksheid weegt bij deze groep niet op tegen het feit dat deze jongeren anders snel afzakken van universitair naar hoger onderwijs omdat de slaagkansen daar hoger liggen.

Hij vervolgt dat het voorstel ook aanpassingen van de inkomensgrenzen bevat van wanneer men enerzijds de minimumtoelage en anderzijds de maximumtoelage krijgt. De vorige regering heeft de minimumgrens in ieder geval reeds aangepast met 5 percent. Het voorstel van decreet is hier soepeler in. De maximumgrens wordt ook verhoogd zodat een grotere groep recht heeft op een studietoelage. Dit is een correctie die beantwoordt aan een echte nood, wat blijkt uit de eisenplatforms van tal van organisaties.

Het voorstel van decreet bevat naast de maximumtoelage voor een minimuminkomen, ook een superminimum. Als men minder dan ééntiende als inkomen heeft van het maximumbedrag dat men kan hebben voor een studietoelage, krijgt men 150 percent studietoelage. Dit wordt de poverty-trap genoemd.

Een ander element is dat de studietoelagen een equivalent zouden moeten zijn van de studiekosten. De huidige cijfers die men hanteert dateren al van 15 jaar terug. De vorige regering heeft een opdracht gegeven om de werkelijke studiekosten te berekenen. In het decreet worden geen maximumbedragen voor studietoelagen ingesteld omdat deze voortdurend zouden moeten worden aangepast. Er wordt wel de verplichting ingesteld om telkens om de 10 jaar een wetenschappelijke studie uit te laten voeren om de studiekosten te berekenen en de studietoelagen daarop te oriënteren.

Verder zijn er een aantal kleinere nieuwe elementen opgenomen. Zo is er naast de gehuwde student ook sprake van de samenwonende student. Verder is de regeling om zelfstandig student te worden soepeler gemaakt en worden de minimumtoelagen opgetrokken.

Een groot deel van de artikelen van het voorstel zijn overnames van voorgaande besluiten. Een aantal belangrijke uitgangspunten, zoals o.m. wie een onvermogen student is, worden in het voorstel decretaal verankerd. Het debat in de commissie moet uitmaken hoever men hierin moet gaan.

2. Vragen en opmerkingen van de leden

De heer *Gilbert Vanleenhove* is voorstander van een jokerbeurs omdat dit de waterval van universitair naar hogeschoolonderwijs vermijdt. Studenten die moeten blijven zitten en omwille van financiële redenen afhaken in het universitair onderwijs, vallen meestal terug op het hogeschoolonderwijs waar men meer kans op slagen heeft. Het aantal studenten dat recht heeft op studietoelagen ligt veel hoger in het hogeschoolonderwijs, nl. veel meer dan 20 percent, dan in het universitair onderwijs, nl. ongeveer 13 percent.

De heer *Julien Librecht* gaat akkoord met de actualisering van de wetgeving terzake en de argumenten die daartoe worden aangedragen. De studietoelagen werden jaren niet geïndexeerd waardoor ook de minimuminkomensgrenzen veel te laag kwamen te liggen en de daling van het aantal beursstudenten groot was.

Hij vraagt vooraf of de budgettaire restricties uit het verleden, zoals vermeld in de toelichting, ondertussen verdwenen zouden zijn.

Het voorstel voorziet in een optrekking van de respectievelijke grenzen voor het al dan niet toekennen van een studietoelage. Dit heeft een belangrijke verhoging van het budget tot gevolg. Hij vraagt of de geschatte kosten van 200 à 300 miljoen frank per jaar realistisch zijn.

Bij de bepaling van de minvermogenheid wordt er niet zozeer van fiscale inkomensgegevens dan wel van het vermoedelijk inkomen uitgegaan. Het voorstel stelt evenwel dat men in de fase van de controle beroep moet doen op de fiscale inkomensgegevens. Hij vraagt zich af of dit voorstel de moeizame interactie tussen beide elementen kan overbruggen. Betekent de uitbreiding naar het vermoedelijk inkomen geen administratieve onbeheersbaarheid ?

Is de bestaande KI-toets, dat een positief geëvalueerd concept is, niet eenvoudiger en doorzichtiger toe te passen ?

De spreker vraagt zich af of een jokerbeurs niet kan leiden tot misbruik. De student zou volgens hem begeleid moeten worden om na te gaan of het jaar wel degelijk moet worden overgedaan of dat een heroriëntering nodig is.

Tot slot stelt hij dat het studietoelagenstelsel gericht is op financiële steun aan het gezin. In Nederland daarentegen is dit georganiseerd in functie van de zelfstandigheid van de student. Is het daarom niet zinvol voorafgaand aan de huidige discussie een fundamentele discussie hieromtrent te organiseren.

De heer *Ludo Sannen* reageert op de opmerking m.b.t. de budgettaire restricties dat die er nog wel zijn, maar dat het stringente begrotingsbeleid van de vorige regeringen hieraan ten grondslag lag. De uitvoering van de resolutie betreffende de studietoelagen werd door de administratie begroot op ongeveer 500 miljoen frank. Ondertussen is al wel de automatische indexatie gerealiseerd en is o.m. de minimumgrens opgetrokken. Er zijn dus reeds een aantal maatregelen genomen waardoor er in de begroting 200 miljoen frank extra voor studietoelagen is voorzien. Daardoor is er geen 500, maar nog 300 miljoen frank nodig.

Het vermoedelijk inkomen bestaat reeds. De huidige regelgeving is echter restrictief. Het voorstel veralgemeent het vermoedelijk inkomen waardoor iemand die meent een kans te hebben op studietoelagen of een hogere studietoelage, het vermoedelijk inkomen mag inbrengen. Voor de meerderheid blijft het huidige systeem het meest interessant omdat het teruggaat op het inkomen van twee jaar geleden en men minder bewijzen moet aanbrengen. Dit is niet zo bij het vermoedelijk inkomen.

M.b.t. de jokerbeurs pleit hij ervoor de formulering van het voorstel te behouden. Als men bijkomende restrictieve elementen zou toevoegen, moet men ook weer gaan controleren hoe de begeleiding verloopt, wie dat doet, op wat die is gebaseerd, enz. Dit vergt een bijkomende belasting die moeilijk controleerbaar is.

De heer *Jos De Meyer* is van mening dat voor het volgend schooljaar een aantal aanpassingen moeten worden doorgevoerd. Bij de begrotingsbesprekingen voor 2000 wees hij erop dat het totale bedrag van de studietoelagen weliswaar verhoogd werd, maar dat het individuele bedrag verlaagd werd omdat er veel meer aanvragen waren. Het verwachtingspatroon dat de Subcommissie heeft gecreëerd, moet zo snel mogelijk gedeeltelijk worden ingevuld.

Tot slot hoopt hij dat met het voorstel een aantal sociale onrechtvaardigheden kunnen worden opgelost.

De heer *Gilbert Van Baelen* wenst één zaak te benadrukken. In het hogescholenonderwijs is er, in tegenstelling tot het universitair onderwijs, een sterke stijging van het aantal aanvragen voor studietoelagen. Dit debat is ruimer dan enkel de financiële drempels. Bepaalde sociaal-economische groepen zullen deze stap naar de universiteit nooit zetten. Bovendien spelen hier ook elementen als bereikbaarheid en mobiliteit een rol. Ook deze drempels verdienen de nodige aandacht.

Hij zou in dit kader ook de sociale toelagen voor de studenten ten informatieve titel in het debat willen inbrengen. De minister heeft hieromtrent een stappenplan beloofd.

De heer *André Van Nieuwerkerke* stelt dat zijn fractie het voorstel mee ondersteunt. Hij had in de memorie van toelichting meer nadruk willen leggen op het proces en de evolutie hieromtrent. Er is immers al heel wat gebeurd in het verleden : de invoering van de KI-toets, het sneller uitbetalen, het informeren van de rechthebbenden, de indexaties, de automatische indexatie vanaf 1998, de invoering van het vermoedelijk inkomen, de verhoging van de minimumgrens, enz.

Hij is zeer tevreden over het optrekken van de inkomensgrenzen en de invoering van het bodem-KI dat ook in het regeerakkoord is opgenomen. Ook de jokerbeurs draagt zijn goedkeuring weg.

De heer *Ludo Sannen* vraagt de sociale toelagen niet te vermengen met het debat omtrent de studietoelagen. Hij verwijst naar de afspraken dat de Subcommissie zich eerst moet buigen over de studietoelagen en later zich kan bezig houden met de sociale toelagen.

3. *Legisitek advies van de Afdeling Decreetgevend Secretariaat bij de ontwerptekst van het voorstel van decreet*

De *Afdeling Decreetgevend Secretariaat* stelt in haar legistiek advies dat de ontwerptekst een samenvoeging vormt van bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen en zonder de historische context moeilijk begrijpbaar is.

Verder stelt het Decreetgevend Secretariaat vast dat in een aantal gevallen een ruime verordnungsbevoegdheid aan de regering werd toegekend die het kader van de loutere uitvoering van het decreet te buiten gaan. Deze opmerking geldt des te meer in de mate dat studietoelagen als een materie bedoeld in artikel 24, § 5, G.W. moet worden beschouwd en waar enkel een decreetale regeling kan worden aanvaard.

De heer *Ludo Sannen* stelt dat de opmerkingen over de aflijning van de bevoegdheid van de decreetgever t.o.v. de Vlaamse regering kadert in de discussie over de toepassing van artikel 24, § 5, G.W. Het daarin afgelijnde legaliteitsbeginsel wordt door bepaalde rechtbanken – vooral door de Raad van State en het Arbitragehof – zeer eng geïnterpreteerd. De vraag rijst of deze enge interpretatie nog lang zal gehandhaafd blijven. Het voorstel van decreet geeft inderdaad een vrij ruime bevoegdheid aan de Vlaamse regering, maar anderzijds moet men de vraag stellen of men de draagwijdte van het voorstel van decreet ten overstaan van het hele onderwijsgebeuren als dermate belangrijk moet inschatten dat een dergelijke verdeling van bevoegdheden in deze materie niet zou kunnen. De bevoegdheid van de Vlaamse regering wordt zeker niet verruimd dan wat vandaag reeds van toepassing is, integendeel, er worden zelfs een aantal elementen decretaal verankerd.

Overigens, de essentie van de vroegere regeling had ook enkel een KB als grondslag. De wet van 1971 regelde zelfs minder dan dit voorstel van decreet. De vrees voor een mogelijk strengere interpretatie van artikel 24, § 5, G.W. is niet voldoende als argument om het voorstel van decreet in deze vorm te verwerpen.

Het is de bedoeling een status quo te handhaven. Hij wil in ieder geval vermijden een weg op te gaan dat artikel 24, § 5, G.W. toegepast zou worden op de studietoelagen. De huidige regeling moet gehandhaafd blijven en mag in die zin niet worden aangetast. Dit is zijn enige bekommernis.

De leden ontkennen dat men deze weg zou willen opgaan en beamen de opmerking van de heer Sannen.

4. *Besluiten*

De *voorzitter* besluit dat alle fracties de ontwerptekst van het voorstel van decreet kunnen ondersteunen.

Aan de Vlaams minister van Onderwijs en Vorming en het departement Onderwijs zal een vraag gericht worden om hun opmerkingen te formuleren bij het voorstel. Bij de artikelsgewijze bespreking kunnen de concrete opmerkingen van de minister en de administratie aan bod komen.

De memorie van toelichting dient te worden genuanceerd door de verdiensten uit het verleden hierin explicieter op te nemen.

De leden zijn het erover eens dat een aantal bevoegdheden eerder thuishoren bij de Vlaamse regering. Diverse artikelen die te maken hebben met de concrete bepaling van een aantal bedragen, inkomensgrenzen, enz., worden daarom geschrapt uit de oorspronkelijke tekst. Een aantal andere elementen zoals het bodem-KI, het vermoedelijk inkomen of de indexatie worden uitdrukkelijk wel decretaal verankerd. Een aantal andere elementen, zoals de poverty-trap, worden uitdrukkelijk in de memorie van toelichting vermeld als aanbeveling t.a.v. de regering.

De Subcommissie beslist tot slot nog beroep te doen op de medewerking van de heer Jan Fiers, wetenschappelijk medewerker bij het Vlerick-Instituut voor Management en een legistiek advies te vragen aan de Afdeling Decreetgevend Secretariaat van de Directie Decreetgeving.

II. Artikelsgewijze bespreking

Voor de duidelijkheid van het verslag wordt telkens het artikel van de ontwerptekst van het voorstel van decreet vermeld en vervolgens de bespreking en opmerkingen van eventueel :

- de afdeling Studietoelagen van het departement Onderwijs en mevrouw Imelda Pissens, hoofdmedewerker, coördinator hoger onderwijs bij de afdeling Studietoelagen,
- het legistiek advies van de Afdeling Decreetgevend Secretariaat van de Directie Decreetgeving,
- de heer Jan Fiers, wetenschappelijk medewerker bij het Vlerick-Instituut voor Management,
- de leden van de Subcommissie.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 2

De Vlaamse regering verleent studietoelagen aan minvermogende studenten in het hoger onderwijs.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de studietoelagen worden verleend.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

HOOFDSTUK II

Algemene voorwaarden

Artikel 3

De studietoelagen worden toegekend aan Belgische studenten die studeren in de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde, gesubsidieerde of erkende onderwijsinrichtingen.

De Vlaamse regering kan het toepassingsgebied van het decreet uitbreiden tot categorieën van buitenlandse studenten die in België verblijven en er onderwijs volgen.

De Vlaamse regering kan het toepassingsgebied van het decreet uitbreiden tot Belgische studenten die in het buitenland onderwijs volgen.

Opmerkingen

De *Afdeling Studietoelagen* merkt op dat de terminologie ‘Belgische studenten’ een verenging inhoudt van de huidige reglementering. Het KB van 1 februari 1978 voorziet de toekenning van studietoelagen aan in België verblijvende kinderen van onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie.

Het *Decreetgevend Secretariaat* stelt dat in de commentaar bij artikel 3 vermeld wordt dat artikel 2 van de wet van 19 juli 1971 niet wordt opgeheven om de bestaande besluiten hun rechtsbasis niet te ontnemen. Deze besluiten zullen dan worden opgeheven op het ogenblik dat de Vlaamse regering nieuwe uitvoeringsbesluiten treft.

Wat verder de voorgestelde tekst betreft vraagt het Decreetgevend Secretariaat zich af of niet bepaalde discriminaties in het leven worden geroepen. Zo kan een Vlaamse student, in tegenstelling tot een buitenlander, blijkbaar geen studietoelage krijgen wanneer hij aan een hogeschool van de Franstalige Gemeenschap onderwijs zou volgen.

Mevrouw *Imelda Pissens*, hoofdmedewerker bij de afdeling *Studietoelagen*, stelt dat de onderwijsinstelling waar de student is ingeschreven en die erkend of gesubsidieerd is door de Vlaamse Gemeenschap, bepalend is voor het al dan niet in aanmerking komen van een buitenlands student, maar ook een student uit de Franse Gemeenschap, voor een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap. Aanvragen van studenten die in Vlaanderen wonen en in Wallonië studeren worden in die zin doorgestuurd naar de Franstalige Gemeenschap. Vlaamse studenten die daar studeren kunnen eventueel studietoelagen krijgen van de Franstalige Gemeenschap.

De heer *Kris Van Dijck* meent dat zeer duidelijk moet afgelijnd worden of men de toelagen ten persoonlijke titel – waarbij ofwel de nationaliteit of de woonplaats bepalend is – dan wel op basis van de plaats van de onderwijsinstelling zal geven. De voorgestelde bepaling uit de ontwerp tekst maakt de toepassing veel ruimer. Men moet vermijden dat men bij studies in het buitenland of in de Franse Gemeenschap een dubbele toelage zou kunnen krijgen.

De heer *Gilbert Vanleenhove* stelt dat een buitenlands student die aan een Vlaamse onderwijsinstelling studeert, volgens de voorgestelde formulering zowel in zijn eigen land, als vanuit de Vlaamse Gemeenschap studietoelagen kan krijgen.

De heer *Ludo Sannen* repliceert dat een buitenlands student enkel een toelage kan krijgen van de Vlaamse Gemeenschap als hij zijn domicilie heeft in België. Artikel 3 omvat dezelfde formulering als artikel 3 uit de wet van 1971.

Hij beaamt dat het niet de Belgische Staat is die het onderwijs inricht of de instellingen erkent, en dat dit legistisch niet kan behouden blijven. De herformulering moet erin voorzien dat de studenten uit de Franstalige Gemeenschap zoals buitenlandse studenten toelagen kunnen krijgen als zij in de Vlaamse Gemeenschap studeren. Daarom stelt hij voor de term Belgische Staat te wijzigen in Vlaamse Gemeenschap.

De heer *Jan Fiers* stelt dat de opmerkingen omtrent de verenging van de huidige reglementering pertinent zijn. Een wijziging van artikel 3 dringt zich in die zin op. Hij stelt op basis van de discussie de volgende tekst voor :

“Artikel 3

De Vlaamse regering bepaalt de criteria inzake nationaliteit en woonplaats waaraan studenten moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een studietoelage.

De Vlaamse regering bepaalt welke opleidingen een student kan volgen om in aanmerking te komen voor een studietoelage.”

De heer *Jan Fiers* pleit om nieuwe uitvoeringsbesluiten op te stellen voor dit artikel. Dit artikel is in vergelijking met de huidige wetgeving volledig gewijzigd. De besluiten zullen in tegenstelling tot de huidige Koninklijke Besluiten, vanuit de Vlaamse Gemeenschap moeten worden ingevuld zodat dit repercussies kan hebben op studenten uit het Franstalig landsgedeelte. Enig overleg en afspraken met de Franse Gemeenschap is aangewezen om het verloop waterdicht te maken en misbruik tegen te gaan. De memorie van toelichting wordt daartoe best aangepast.

De leden gaan akkoord met de nieuwe tekst en onderschrijven de opmerking van de heer Fiers m.b.t. de uitvoeringsbesluiten.

Artikel 4

Behalve in gevallen door de Vlaamse regering bepaald, mag een studietoelage niet worden toegekend aan een student die onderwijs volgt van een niveau dat gelijk is aan of lager is dan het niveau van onderwijs dat hij reeds, al dan niet met toekenning van een studietoelage, gevolgd heeft.

Voor de toepassing van dit decreet :

- behoort elk jaar van een cyclus van het hoger onderwijs tot een lager niveau dan het daaropvolgend jaar van dezelfde onderwijscyclus ;*
- behoort het eerste jaar van een onderwijscyclus tot hetzelfde niveau als het eerste jaar van een gelijkwaardige cyclus, en elk jaar van een onderwijscyclus behoort tot hetzelfde niveau als het overeenstemmend jaar in een gelijkwaardige cyclus ;*
- wordt voor de toepassing van dit decreet het universitair onderwijs van hoger niveau beschouwd dan de andere opleidingsvormen van het hoger onderwijs ;*
- wordt voor de toepassing van dit decreet het hogeschoolonderwijs van twee cycli van hoger niveau beschouwd dan het hogeschoolonderwijs van één cyclus ;*
- wordt voor de toepassing van dit decreet het hoger onderwijs voor sociale promotie van lager niveau beschouwd dan de andere vormen van hoger onderwijs.*

Vrije studenten en studenten van het onderwijs voor sociale promotie kunnen geen studietoelagen genieten.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat het bepalen van verschillende onderwijsniveaus verwarring schept en ingaat tegen de reeds bestaande indeling van het hoger onderwijs.

De heer *Ludo Sannen* repliceert dat het voorstel een bijkomend onderscheid maakt, nl. het hogeschoolonderwijs twee cycli om dit op hetzelfde niveau te plaatsen als het universitair onderwijs. Dit is, met het oog op de ontwikkelingen in het hoger onderwijs, een logischere opdeling. Dit is van belang voor het verkrijgen van studietoelagen als men naar dit hoger niveau overgaat.

Artikel 5

§ 1. De minvermogende studenten van het hoger onderwijs hebben recht op een studietoelage voor een bepaald studiejaar indien ze met vrucht het vorig studiejaar beëindigd hebben of indien zij geslaagd zijn ten overstaan van een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of indien zij voldoen aan de decretale of reglementair bepaalde toelatingsvoorwaarden tot zekere studiecycli.

Elke minvermogende student in het hoger onderwijs kan ook éénmaal een studietoelage krijgen, zonder dat hij geslaagd hoeft te zijn in een vorig studiejaar, op voorwaarde dat hij voldoet aan de decretale of reglementair bepaalde toelatingsvoorwaarden. Deze studietoelage, hierna jokerbeurs te noemen, kan door de student worden gebruikt in geval van zittenblijven, bij heroriëntering, voor een opleiding van de derde cyclus of in elk ander geval waarin hij niet op een gewone toelage aanspraak kan maken.

§ 2. De Vlaamse regering mag bepalen aan welke bijkomende voorwaarden een minvermogende student van het hoger onderwijs moet voldoen om van een studietoelage te kunnen genieten.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat het ter bevordering van een gepaste studiekeuze belangrijker is om preventief op te treden op andere niveaus (secundair), dan achteraf financiële middelen in te zetten ten voordele van zittenblijvers. Dit zou hoogstwaarschijnlijk een grote meerkost betekenen. Bovendien bestaan er nog andere sociale voorzieningen vanuit de sociale diensten, zoals de studieleningen, die omgezet worden in toelagen bij het slagen in het bisjaar.

Het kabinet van de minister van Onderwijs en Vorming merkt op dat volgens cijfers van de K.U. Leuven het aantal toelagegerechtigden met 30,5 percent zou toenemen indien bissers en derde cyclus in aanmerking zouden komen voor studietoelagen. 30,5 percent van het totaal aantal toelagegerechtigden : 30,5 percent van 31.144 = 9.499. De jokerbeurs zou daardoor 9.499×52.489 (gemiddelde toelage) = +/- 500 miljoen frank extra kosten.

Het Decreetgevend Secretariaat stelt in het legistiek advies dat artikel 5, § 1, tweede lid, de jokerbeurs omschrijft als enkel bedoeld voor de zittenblijvers terwijl verder blijkt dat ze ook kan worden aangewend voor het aanvatten van een derde cyclus, een heroriëntering of elk geval waarin niet op een toelage aanspraak kan worden gemaakt. Deze laatste bewoordingen doen in wezen afbreuk aan alle andere voorwaarden van het decreet. Het is daarbij onduidelijk wat hiermee precies bedoeld wordt. De toelichting spreekt van 'het niet voldoen aan één van de niet-inkomensgebonden pedagogische voorwaarden'.

De heer Ludo Sannen wil, rekening houdend met de vrij hoge berekening, in overweging nemen dat de jokerbeurs, eventueel voorlopig, beperkt zou worden tot de initiële opleiding en niet als krediet mag beschouwd worden voor een voortgezette opleiding. De doelstelling moet zijn dat iedereen eerst de initiële opleiding moet kunnen afronden.

Hij wil voorkomen dat de regering de criteria zou gaan beperken, daarom wordt dit decretaal verankerd. Hij stelt, op basis van het legistiek advies, een herformulering van de tekst voor :

“Artikel 5

§ 1. De minvermogende studenten van het hoger onderwijs hebben recht op een studietoelage voor een bepaald studiejaar indien ze met vrucht het vorig studiejaar beëindigd hebben of indien zij geslaagd zijn ten overstaan van een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap of indien zij voldoen aan de decretale of reglementair bepaalde toelatingsvoorwaarden tot zekere studiecycli. Elke minvermogende student in het hoger onderwijs kan ook éénmaal een studietoelage krijgen, zonder dat hij geslaagd hoeft te zijn in een vorig studiejaar, op voorwaarde dat hij voldoet aan de decretale of reglementair bepaalde toelatingsvoorwaarden. Deze studietoelage, hierna jokerbeurs te noemen, kan door de student worden gebruikt in geval van zittenblijven, bij heroriëntering, voor een opleiding van de derde cyclus of in elk ander geval waarin hij niet aan de voorwaarden in het eerste lid voldoet.

§ 2. De Vlaamse regering kan bepalen aan welke bijkomende voorwaarden een minvermogende student van het hoger onderwijs moet voldoen om van een studietoelage te kunnen genieten.”

De heer Gilbert Vanleenhove ziet tegenspraak tussen het tweede lid van § 1 en § 2. Hij meent dat de formulering 'de jokerbeurs ... in elk geval waarin de student niet aan de voorwaarden bedoeld in het eerste lid voldoet', ertoe leidt dat de student daardoor altijd in aanmerking kan komen voor studietoelage.

De heer *Jan Fiers* repliceert dat het hier enkel gaat om de pedagogische criteria om in aanmerking te komen voor een toelage. Met de jokerbeurs wordt het idee van prestatiebeurs echter gedeeltelijk verlaten. Vermits er zich in de toekomst nog andere situaties kunnen voordoen waarbij men niet zou voldoen aan de pedagogische criteria, maar wel in aanmerking zou kunnen komen voor een jokerbeurs, laat men dit aan de Vlaamse regering over. Hij verwijst hierbij o.m. naar een mogelijke modularisering van het hoger onderwijs in de toekomst en de gevolgen daarvan in de spreiding van de studies. Ook kan een student met een aangepast jaarprogramma waarbij hij vakken volgt van twee diverse studie jaren in dezelfde opleiding, eventueel slagen voor het tweede, maar niet voor het eerste jaar. In dat geval zou hij eventueel kunnen terugvallen op een jokerbeurs.

De leden gaan akkoord met de voorgestelde tekst.

Artikel 6

De studietoelagen mogen slechts worden gebruikt voor het dekken van de kosten voor het onderhoud van de student en het door hem gevolgde onderwijs.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

HOOFDSTUK III

Vermogensvoorwaarden en toelagebedragen

Het *Decreetgevend Secretariaat* merkt in zijn logistiek advies op dat in hoofdstuk III de termen ‘vermogen’ en ‘inkomen’ door elkaar worden gebruikt. Het Decreetgevend Secretariaat suggereert in artikel 7 en het opschrift van afdeling 3 de term ‘vermogen’ te vervangen door ‘inkomen’.

De heer *Jan Fiers* repliceert dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen vermogen en inkomen. Vermogen is als begrip veel omvattender gebruikt dan inkomen.

Het geheel van inkomenscomponenten bepaalt samen de vermogenstoestand van de betrokken. Als er gesproken wordt van inkomen worden een aantal vermogenscomponenten niet betrokken bij de afgeleide berekening betreffende het inkomen in de enge zin.

In die zin moet men volgende begrippen onderscheiden :

- Vermogen en vermogenstoestand : de situatie van de aanvrager in al zijn facetten, rekening houdend met zijn inkomen (*sensu stricto*), het kadastraal inkomen en de ermee samenhangende tests en de gezinssituatie (indien bijvoorbeeld de Vlaamse Regering, zoals nu het geval is, wenst te differentiëren naar gelang het aantal personen ten laste).
- Inkomen : de middelen die een persoon verwerft uit arbeid of via een vervangingsinkomen, ..., en die over het algemeen een recurrent karakter hebben.
- Referentiebedrag : is een functie van het inkomen, waarbij men minder of meer rekening houdt met bepaalde inkomens- en vermogenscomponenten.

Om die reden lijkt het hem niet wenselijk de suggestie van het Decreetgevend Secretariaat te volgen.

De heer *Ludo Sannen* stelt voor deze definities op te nemen in de memorie van toelichting. Bij eventuele onduidelijkheden over een definitie wordt er immers ook gekeken naar de memorie als deel uitmakend van de voorbereidende stukken. Hij zou de termen niet opnemen in de tekst van het decreet omdat de re-

gering in de toekomst eventueel andere elementen zal opnemen om het inkomen en/of het vermogen te bepalen.

De leden gaan hiermee akkoord.

AFDELING 1

Minvermogendheid

Artikel 7

De student wiens vermogen of dat van de personen van wie hij ten laste is of die in zijn onderhoud voorzien, het hieronder vastgestelde vermogen niet overschrijdt, wordt voor de toepassing van dit decreet als minvermogend beschouwd.

Opmerkingen

In de oorspronkelijke tekst werd het bedrag van het vermogen decretaal vastgesteld. Dit werd na een eerste bespreking geschrapt en overgelaten aan de Vlaamse regering (supra).

De nieuwe tekst luidt :

“Artikel 7

De student wiens vermogen of dat van de personen van wie hij ten laste is of die in zijn onderhoud voorzien, het door de Vlaamse regering vastgestelde vermogen niet overschrijdt, wordt voor de toepassing van dit decreet als minvermogend beschouwd.”

AFDELING 2

Toegelaten categorieën van studenten

Artikel 8

De Vlaamse regering bepaalt welke categorieën van studenten worden toegelaten tot onderhavig stelsel van de studietoelagen. Hierbij worden gehuwden en samenwonenden op gelijke wijze behandeld.

Opmerkingen

Het *Decreetgevend Secretariaat* meent in het legistiek advies dat het zonder kennis van de bestaande besluiten onduidelijk is wat moet worden verstaan onder het begrip ‘categorieën van studenten’. Het decreet dient minimaal de inhoud van het begrip te omschrijven. Volgens het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreft het ook niet zozeer toelatingsvoorwaarden dan wel een stel regels om te kunnen uitmaken welk inkomen als relevant moet worden weerhouden.

Verder is het aangewezen de term ‘samenwonen’ te omschrijven. Het begrip komt immers nu reeds met een verschillende betekenis voor in een aantal wettelijke bepalingen met betrekking tot de successierechten, de samenlevingscontracten, ...

De heer *Ludo Sannen* beaamt dat dit artikel bewust vaag blijft om toekomstige evoluties open te laten. Dit moet aan de Vlaamse regering de mogelijkheid geven om bij het uitwerken van de uitvoeringsbesluiten al dan niet de bestaande situatie verder te zetten. Het zou bijvoorbeeld ook denkbaar zijn dat men een verzelfstandiging toepast van de beoordeling van studenten, en in mindere mate vertrekt van het inkomen van de persoon van wie zij ten laste zijn. De huidige bepaling laat die mogelijkheid open.

Een gelijkaardige redenering ligt aan de basis van het niet nader definiëren van het begrip samenwonenden. Het is raadzaam het principe in te schrijven zonder de precieze invulling, die ook gerelateerd is aan de andere uitvoeringsmaatregelen, in het decreet te regelen.

AFDELING 3

In aanmerking te nemen vermogen

Artikel 9

§ 1. Het inkomen waarvan verder sprake is in dit decreet, is het inkomen dat blijkt uit de belastingtoestand van het tweede kalenderjaar dat het jaar voorafgaat waarin het betrokken academiejaar begint.

Onder belastingtoestand wordt die toestand verstaan, die blijkt uit het aanslagbiljet met betrekking tot de aanslag van dat jaar, afgeleverd door de administratie der directe belastingen.

Wanneer naar aanleiding van een latere verificatie die aanslag herzien wordt, moet met de herziene aanslag rekening worden gehouden.

§ 2. De Vlaamse regering kan uitzonderingen vastleggen voor bepaalde categorieën van studenten met betrekking tot het in aanmerking te nemen jaar waarin een inkomen wordt verworven en de werkwijze om dit inkomen te bepalen.

Opmerkingen

Het *Decreetgevend Secretariaat* stelt in zijn legistiek advies dat het bij het samenlezen van de artikelen 9 en 13 onduidelijk blijft wat precies onder inkomen moet worden verstaan en in welke mate de regering dit begrip inhoudelijk nog kan invullen. Zo is ook hier de uitdrukking in artikel 13 dat de grondslag nog wordt aangepast ‘aan door de Vlaamse regering samen te stellen referentiebedragen’ zonder kennis van het besluit niet verstaanbaar.

De heer *Ludo Sannen* repliceert dat hier hetzelfde argument als bij artikel 8 geldt : er wordt een stramien vastgelegd dat uitvoering behoeft van de Vlaamse regering. Het ‘referentiebedrag’ als juridische constructie is wenselijk omdat dit, zoals in de huidige situatie, aan de Vlaamse regering de mogelijkheid geeft om bij de berekening van de toelage minder of meer rekening te houden met bepaalde inkomens- en vermogenscomponenten.

Artikel 10

Wanneer het inkomen van het normaal in aanmerking te nemen jaar verminderd is, wordt er, in het voordeel van de kandidaat, rekening gehouden met het vermoedelijke inkomen van het kalenderjaar waarin het betrokken academiejaar begint.

Wanneer er geen aanslag voor dat jaar is, wordt er voorlopig rekening gehouden met het inkomen van de kandidaat en van de persoon van wie hij ten laste is, zoals dat blijkt uit attesten van werkgevers, diensten of instellingen.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat artikel 10 vaag en algemeen is. Bij besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 is het systeem van het vermoedelijk inkomen aanzienlijk uitgebreid. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 werd geactualiseerd en uitgebreid naar meer gezinssituaties die leiden tot een vermindering van het inkomen in vergelijking met het inkomen van twee jaar voor het jaar waarin de studietoelage wordt aangevraagd.

Bovendien is omwille van controleerbaarheid en de terugvorderingsmogelijkheden achteraf een opsplitsing gemaakt tussen feiten waarbij het vermoedelijk inkomen in aanmerking genomen wordt van het kalenderjaar waarin het academiejaar in kwestie aanvangt en feiten waarbij het vermoedelijk inkomen in aanmerking genomen wordt van het kalenderjaar waarin het academiejaar in kwestie aanvangt en feiten waarbij het vermoedelijk inkomen in aanmerking wordt genomen van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de feiten zich voordoen.

Voortaan wordt er rekening gehouden :

met het vermoedelijk inkomen van het kalenderjaar waarin het academiejaar in kwestie aanvangt, als dat inkomen van de kandidaat of van de perso(n)en van wie hij ten laste is, lager is dan het normaal in aanmerking te nemen inkomen, ten gevolge van arbeidsongeschiktheid, geheel of gedeeltelijk verlies of opschorting van de hoofdbetrekking, brugpensioen, schorsing van het recht op werkloosheidsuitkering, vermindering of stopzetting van de uitbetaling van onderhoudsgeld ten gevolge van een rechterlijke uitspraak of overlijden van de onderhoudsplichtige, en vereffening als gevolg van faillissement of kennelijk onvermogen ;

met het vermoedelijk inkomen van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin zich de volgende feiten voordoen : rustpensioen, overlijden, echtscheiding of scheiding van tafel en bed, feitelijke scheiding sinds ten minste één jaar.

Het kabinet van de minister van Onderwijs en Vorming stelt dat er voor de uitbreiding van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 ongeveer 4.400 vermoedelijke inkomens werden toegepast. Na de uitbreiding van artikel 7 waren er dat ongeveer 6.000. Een veralgemening van het vermoedelijk inkomen zou eventueel eenzelfde toename meebrengen, nl. 1.600. De geraamde meerkost zou daarmee komen op : 1.600×52.489 (gemiddelde toelage) = +/- 84 miljoen frank.

De heer Ludo Sannen merkt op dat de afdeling Studietoelagen tegen een veralgemening is van het vermoedelijk inkomen. Een nominatieve lijst omvat niet alle gevallen. Hij is van mening dat iedereen die feitelijk een lager inkomen heeft, ongeacht de reden, ook recht heeft op het inbrengen van een vermoedelijk inkomen en daardoor rechthebbende kan zijn op studietoelagen. Iemand die bijvoorbeeld bewust kiest om deeltijds te gaan werken, komt momenteel niet in aanmerking omdat men er zelf voor opteert. Hij pleit ervoor de veralgemening van het vermoedelijk inkomen te behouden. De leden gaan hiermee akkoord.

Het Decreetgevend Secretariaat suggereert met het oog op een betere leesbaarheid artikel 10 als volgt te formuleren :

“Artikel 10

Wanneer het inkomen van het kalenderjaar waarin het betrokken academiejaar begint vermoedelijk lager ligt dan het in aanmerking te nemen inkomen bedoeld in artikel 9 of wanneer dit laatste inkomen niet bekend is, dan wordt met het vermoedelijk inkomen voorlopig rekening gehouden.

Het vermoedelijke inkomen wordt vastgesteld aan de hand van attesten van werkgevers, diensten of instellingen.”

De leden gaan hiermee akkoord.

Artikel 11

Het definitieve bedrag van de studietoelagen die bij toepassing van de mogelijkheden van artikel 9, § 2, en van artikel 10 voorlopig berekend werden, wordt vastgesteld door middel van het aanslagbiljet vermeld onder artikel 9, § 1, tweede lid.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 12

Het inkomen dat in het buitenland of bij een Europese instelling verworven wordt, wordt zowel voor de toelaatbaarheid als voor de voorlopige en de definitieve berekening van de studietoelage, vastgesteld op basis van attesten uitgereikt door de buitenlandse belastingdienst of, wanneer die ontbreken, door de werkgevers, diensten of instellingen.

Voor de omrekening naar het referentiebedrag in de zin van artikel 13, worden de in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 geldende regels gevolgd.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 13

Bij het berekenen van de grondslag om een studietoelage toe te kennen wordt rekening gehouden met een referentiebedrag, waarvan de samenstelling wordt bepaald door de Vlaamse regering.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

*AFDELING 4**Bedrag van de toelage**Artikel 14*

§ 1. Een kandidaat heeft recht op een volledige studietoelage, indien het in artikel 13 bepaalde referentiebedrag van hemzelf en van de personen van wie hij ten laste is, gelijk is aan of lager is dan de door de Vlaamse regering bepaalde bedragen. Deze bedragen vormen de minimumgrens.

§ 2. De kandidaat die voldoet aan de in § 1 bepaalde voorwaarden, heeft recht op een volledige studietoelage, waarvan het bedrag door de Vlaamse regering wordt bepaald.

De Vlaamse regering streeft bij het bepalen van dit bedrag naar een gelijkschakeling met de directe studiekosten, zoals die uit onderzoek blijken. Zij kan in uitzonderlijke gevallen of bij bijzonder lage inkomens grotere of afzonderlijke bedragen toekennen.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat een progressieve toename van het bedrag van de studietoelage onder de minimum-inkomengrens, elke oefening in de toekomst belast om een betere afstemming op de fiscaliteit te realiseren. Deze vereenvoudiging van de reglementering (afschaffing van de 150 percent-toelage) vormde een onderdeel van het zgn. Vlerick-onderzoek. In dit onderzoek werd voorgesteld de mini-

mumgrenzen gelijk te stellen met het belastbaar minimum wegens de moeilijkheid om controleerbare inkomensgegevens op te vragen bij de categorie van niet-belastbaren (inkomens lager dan het belastbaar minimum worden niet in het systeem van Financiën opgeslagen).

Bovendien brengt dit een jaarlijkse meerkost mee van +/- 92.000.000 frank. Bij besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998 werden vanaf het academiejaar 1998-1999 de minimum-inkomsgrenzen voor hoger onderwijs om in aanmerking te komen voor de maximumtoelage, éénmalig met 10 percent verhoogd, zodat het aantal maximumtoelagen toenam en het bedrag van de verminderde toelage (voor inkomens tussen maximum- en minimumgrens) steeg.

Anderzijds is een gradatie tussen de maximumtoelage en de 150 percent toelage – bij behoud van deze laatste – verdedigbaar door het feit dat één frank inkomensverschil een verschil in toelage van om en bij de 50.000 frank tot gevolg kan hebben.

Het kabinet van de minister van Onderwijs en Vorming merkt betreffende de progressieve toename van 100 percent naar 150 percent studietoelage op dat de geraamde meerkost hiervan 92 miljoen frank zou bedragen.

Artikel 15

Een kandidaat heeft geen recht op een studietoelage indien het in artikel 13 bepaalde referentiebedrag van hemzelf en van de persoon van wie hij ten laste is, gelijk is aan of hoger is dan de door de Vlaamse regering bepaalde bedragen. Deze bedragen vormen de maximumgrens.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat het eventueel verhogen van de maximumgrenzen met 5 percent neerkomt op een meerkost van 94.000.000 frank.

De heer *Gilbert Vanleenhove* werpt op dat in artikel 14 vermeld is dat “de student volledige toelagen krijgt als het referentiebedrag gelijk is aan of lager is dan de door de Vlaamse regering te bepalen bedragen”. Maakt de formulering van artikel 15, nl. dat de student geen toelagen krijgt als het referentiebedrag gelijk is aan of hoger is dan de door de regering te bepalen bedragen, geen overlapping met artikel 14 ?

De heer *Jan Fiers* verduidelijkt dat afdeling 4 over het bedrag van de toelage gaat. De personen onder het regime van artikel 14 ontvangen een volle toelage, die in principe de directe studiekost omvat, en betrekking hebben op de minimumgrens.

De personen onder het regime van artikel 15 ontvangen geen toelage, hetzij omdat het referentiebedrag te hoog is, hetzij omdat ze falen voor de KI-toets. Hier gaat het om de maximumgrens. De twee artikelen omvatten dus twee afzonderlijke bepalingen.

Artikel 16

Een kandidaat heeft, indien het geïndexeerd kadastraal inkomen van de persoon van wie hij ten laste is hoger is dan 72.000 frank, geen recht op een studietoelage indien het kadastraal inkomen, hoger is dan 20 % van het referentiebedrag dat volgt uit artikel 13.

Het in het eerste lid bedoelde kadastraal inkomen, na indexering ingevolge artikel 8, § 3, van de wet van 7 december 1988, zoals gewijzigd door artikel 29 van de wet van 28 december 1990, is de som van :

1° het kadastraal inkomen van de woning die de in het eerste lid vermelde persoon betreft, al dan niet als eigenaar, met uitzondering van de onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen die hij voor

beroepsdoeleinden aanwendt. Dit kadastraal inkomen wordt evenwel, naargelang het aantal personen ten laste, vastgesteld ingevolge artikel 19, drie of meer bedraagt, vooraf gedeeld door de coëfficiënt 1,1 verhoogd met 0,1 voor elke persoon ten laste boven de derde, met een maximum van 1,8 ;

2° tweemaal het kadastraal inkomen van alle andere onroerende goederen waarvan de in het eerste lid vermelde persoon eigenaar is, met uitzondering van onroerende goederen of gedeelten van de onroerende goederen die hij voor beroepsdoeleinden aanwendt.

Om vast te stellen of de in het eerste lid vermelde verhouding tussen kadastraal inkomen en referentiebedrag bedoeld in artikel 13, wordt overschreden, worden de pensioenen, voorzover zij niet hoger zijn dan de minimumgrens bedoeld in artikel 14, § 1, vervangingsinkomsten en alimentatiegelden vervat in het referentiebedrag dat volgt uit artikel 13, verdubbeld.

De kandidaat of de persoon van wie hij ten laste is die wordt afgewezen op grond van deze paragraaf, kan erom verzoeken voor de toepassing van deze paragraaf, voor het referentiebedrag bedoeld in artikel 13 het referentiebedrag van een aansluitend kalenderjaar in aanmerking te nemen.

De Vlaamse regering bepaalt op welke categorieën van studenten deze paragraaf van toepassing is.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat de invoering van een bodem-KI niet het gewenste effect bereikt. Simulaties op een bodem-KI van 50.000 frank hebben uitgewezen dat slechts 16 percent van de afgewezen dossiers op basis van een te hoog KI terug in het systeem komen. Deze 16 percent wordt overigens voornamelijk ingevuld vanuit de beroepscategorieën handelaar, vrij beroep en landbouwer. Dit is de groep die in 1991, bij de invoering van de KI-maatregel geweerd was. Deze maatregel gaat dus aan haar doelstelling voorbij. Een KI van 72.000 frank betekent niet per definitie dat men onder de armoedegrens zou leven. Het KI heeft een verschillende waarde per regio. Een bodem-KI is daarom ook geen objectieve maatstaf.

De heer *Ludo Sannen* is voorstander om het principe van het bodem-KI ondanks de commentaar van de afdeling Studietoelagen te behouden. Het KI mag niet hoger zijn dan 20 percent van het inkomen. Als men in een lagere looncategorie terecht komt, maar het KI van de woning is te hoog, verliest men de studietoelagen. De invoering van een bodem-KI, i.c. 72.000 frank, leidt er in het voorstel toe dat als men een lager KI heeft, de KI-toets niet wordt toegepast. 72.000 frank als KI is in sommige regio's vrij hoog, maar in stedelijke gebieden niet exuberant. De memorie van toelichting verduidelijkt hoe men tot dit bedrag is gekomen.

De heer *Gilbert Van Baelen* merkt op dat de KI-toets bedoeld was als rechtzetting. Het KI verschilt niet alleen per regio, maar ook in tijd. Er is immers het basis-KI en het geïndexeerd KI. Het basis-KI is echter al meer 25 jaar niet meer aangepast. De berekeningswijze van het KI van vandaag gebeurt hierdoor bovendien veel anders dan vroeger. Twee woningen in eenzelfde verkaveling en even groot zullen naargelang het moment waarop ze gebouwd zijn, sterk verschillen in hun KI. De vraag is daarbij of de KI-toets nog wel sociaal gerechtvaardigd is.

De leden beslissen de formulering te behouden.

Artikel 17

Wanneer het ingevolge artikel 13 in aanmerking te nemen referentiebedrag van de kandidaat en van de personen van wie hij ten laste is, hoger is dan de minimumgrens vermeld in artikel 14, § 1, doch lager dan de maximumgrens vermeld in artikel 15, wordt een studietoelage verleend waarvan het bedrag gelijk is aan het bedrag vermeld in artikel 14, § 2, vermenigvuldigd met de coëfficiënt van de formule (maximumgrens min referentiebedrag bedoeld in artikel 13) / (maximumgrens min minimumgrens).

Het berekende bedrag van de studietoelage wordt afgerond op het lagere honderdtal. Indien het referentiebedrag lager is dan de maximumgrens, bedraagt de studietoelage ten minste 8.000 frank.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat het optrekken van de minimumtoelage van 5.000 tot 8.000 frank betrekking heeft op 2.239 kandidaten en een meerkost met zich meebrengt van ongeveer 6.000.000 frank.

De leden behouden de formulering.

Artikel 18

De bedragen door de Vlaamse regering bepaald in uitvoering van de artikelen 8, 14, 15 en 17, worden jaarlijks voor de aanvang van het academiejaar aangepast volgens de formule : (bedrag vermenigvuldigd met het nieuwe indexcijfer) gedeeld door het aanvangsindexcijfer.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop deze indexering wordt toegepast.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat een automatische indexatie van de toelagebedragen en de gezondheidsindex reeds ingevoerd werden bij besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998.

De heer *Ludo Sannen* werpt op dat de indexering decretaal wordt vastgelegd om de afdwingbaarheid ervan mogelijk te maken.

Het *Decreetgevend Secretariaat* stelt in zijn legistiek advies dat in dit artikel verwezen wordt naar de bedragen door de Vlaamse regering bepaald in uitvoering van de artikelen 8, 14, 15 en 17. De artikelen 8 en 17 vermelden geen dergelijke bedragen.

De heer *Jan Fiers* reageert dat indien de indieners de techniek van de indexering volledig wensen vast te leggen, moet worden bepaald welke index men zal hanteren, welk het aanvangsbedrag is dat zal worden geïndexeerd, de maand waarin de aanpassing zal plaatsvinden en welk basisindexcijfer zal worden weerhouden. Op dat ogenblik is het voorgestelde tweede lid wezenlijk zonder voorwerp.

Indien de Vlaamse regering de bestaande regeling overneemt, dat zal er uit de toepassing van de genoemde artikelen noodzakelijk een gebruik van inkomensgrenzen voortvloeien. Het zijn deze bedragen die geïndexeerd worden. Het lijkt wenselijk om de verplichting tot indexering in te schrijven in het voorstel van decreet, gezien het gebrek aan automatisme in het verleden. De techniek van indexering kan aan de Vlaamse regering worden overgelaten. In die zin kan, in de zin van de opmerkingen van de afdeling decreetgevend secretariaat betreffende dit artikel, aan de opmerkingen tegemoet worden gekomen door de wijze van indexering volledig te schrappen en enkel het principe te laten staan.

De volgende wijziging wordt voorgesteld :

“Artikel 18

De bedragen door de Vlaamse regering bepaald in uitvoering van de artikelen 8, 14, 15 en 17 worden jaarlijks voor de aanvang van het academiejaar geïndexeerd.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop deze indexering wordt toegepast.”

De leden gaan akkoord met de nieuwe tekst.

Artikel 19

Om het aantal personen ten laste te bepalen, wordt rekening gehouden met de toestand op 31 december van het betrokken academiejaar. Wanneer onder de personen ten laste, meerdere studenten voorkomen die tijdens het betrokken academiejaar hoger onderwijs volgen, worden zoveel personen bijgeteld als er buiten de kandidaat nog andere personen zijn die hoger onderwijs volgen.

Voor het bepalen van het aantal personen ten laste wordt de echtgenoot van de kandidaat zelf of de echtgenoot van de personen van wie hij ten laste is, meegeteld.

Bij eenoudergezinnen wordt de ontbrekende ouder als persoon ten laste aangerekend.

De persoon die op 31 december van het betrokken academiejaar fiscaal als gehandicapt wordt aangemerkt, wordt tweemaal ten laste aangerekend.

Het gezinshoofd dat op 31 december van het betrokken academiejaar fiscaal als gehandicapt wordt aangemerkt, wordt eenmaal als persoon ten laste geteld.

Een overleden kind wordt geacht deel uit te maken van het gezin van de belastingplichtige op 1 januari van het aanslagjaar dat volgt op het jaar van zijn overlijden, op voorwaarde dat het reeds voor het vorige aanslagjaar te zijnen laste was of tijdens het belastbaar tijdperk geboren en overleden is.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat de voorgestelde maatregel aanvaardbaar lijkt, maar dat de financiële weerslag moeilijk in te schatten is. Het voordeel voor dienstplichtigen en personen in burgerdienst mag terecht worden afgeschaft.

Het Decreetgevend Secretariaat stelt dat het begrip ‘aantal personen ten laste’ in het decreet enkel voorkomt bij de berekening van het relevante kadastraal inkomen. Uit het besluit van 13 juli 1983 leidt het Decreetgevend Secretariaat af dat het ook een cruciale factor is bij de vaststelling van de inkomensgrenzen. Het ware dan ook aangewezen dit in het decreet te bepalen.

De heer Jan Fiers meldt dat het huidige indexeringsmechanisme met vertraging werkt omdat men een indexering toepast die twee jaar terug grijpt. Hij vraagt dit eventueel te herzien opdat de toelagen meer in overeenstemming is met de koopkracht.

De heer Ludo Sannen stelt dat indien men wenst dat bij de uitvoeringsbesluiten rekening gehouden wordt met het aantal personen ten laste, de opmerking van de afdeling decreetgevend secretariaat pertinent is. Hij stelt voor aan dit artikel een eerste alinea toe te voegen :

“De Vlaamse regering houdt bij de berekening van de bedragen vermeld in artikel 14, § 1, en 15 rekening met het aantal personen ten laste.”

De leden gaan akkoord met de toevoeging van de tekst.

HOOFDSTUK IV

Procedure

Artikel 20

De studietoelagen worden voor één studiejaar toegekend. Een student kan slechts eenmaal per academiejaar de bij dit decreet bepaalde voordelen genieten.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 21

De aanvraag voor een studietoelage wordt door de student of door zijn wettelijke vertegenwoordiger bij de afdeling studietoelagen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs ingediend.

Na eensluidend advies van het comité voor bijzondere jeugdzorg mag, ingeval de wettelijke vertegenwoordiger niet optreedt, een aanvraag tot het verkrijgen van een toelage ingediend worden door de persoon die in het onderhoud van de student voorziet.

De aanvragen voor een studietoelage moeten ingediend worden door middel van een formulier opgesteld door de bevoegde minister.

De beslissingen over de aanvraag worden onverwijld aan de betrokkene medegedeeld.

Studietoelagen voor het hoger onderwijs volgend uit administratief volledig en correct ingevulde aanvragen worden voor 1 januari van het academiejaar waarop zij betrekking hebben uitbetaald.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 22

§ 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 23, wordt de terugbetaling van de studietoelage of een gedeelte ervan onmiddellijk opgeëist onder de door de Vlaamse regering vastgestelde voorwaarden en modaliteiten in de volgende gevallen :

1° wanneer een van de voorwaarden bij de toekenning van de toelage niet was vervuld ;

2° wanneer de student zonder gegronde reden niet regelmatig al de lessen en al de praktische oefeningen volgt of wanneer hij zonder gegronde reden niet aan eindexamens deelneemt.

§ 2. Een interest waarvan het bedrag door de Vlaamse regering wordt bepaald, kan geëist worden indien de student zijn studiën zonder gegronde reden opgeeft of indien hij de toelage heeft verkregen op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen.

De aanvraag tot terugbetaling wordt aan de schuldenaar gericht bij een ter post aangetekende brief waarin vermeld worden :

1° de uitgekeerde betalingen en de data ervan ;

2° de reden waarop de terugbetaling is gesteund ;

3° het totaal van de teruggevraagde som.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat herzieningen en terugvorderingen op basis van het zgn. Vlerick-onderzoek niet opportuun werden geacht aangezien de afwijkingen tussen vermoedelijk inkomen en definitief gecontroleerd inkomen zeer klein blijken. Bovendien zou de meerkost van een terugvorderingscel niet in verhouding staan tot deze afwijkingen. Uiteraard zal in de wet voorzien worden dat in geval van aangetoonde fraude of bedrog de terugvorderingsmogelijkheid behouden blijft.

Artikel 23

Sommen die onverschuldigd werden uitbetaald door de afdeling voor studietoelagen, zijn voorgoed verkregen door diegenen die ze hebben ontvangen, ten minste indien zij die niet door bedrieglijke handelingen hebben verkregen of door valse of wetens en willens onvolledige verklaringen, wanneer de terugbetaling daarvan niet gevraagd wordt binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van 1 januari van het begrotingsjaar waarop de uitgave is aangerekend.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 24

De afgewezen aanvragers of zij die het bedrag van de toegekende toelage onjuist berekend achten, kunnen een bezwaarschrift indienen bij de afdeling studietoelagen. Het bezwaarschrift moet worden ingediend bij aangetekende brief binnen zestig dagen die volgen op de mededeling van het definitieve bedrag of de definitieve weigering van de studietoelage, en moet de juridische en feitelijke argumenten vermelden die de aanvrager aanvoert tot staving van zijn aanspraak. De bezwaarschriften worden beantwoord binnen dertig dagen na de ontvangst ervan door de afdeling studietoelagen. De antwoorden zijn met redenen omkleed.

Tegen die beslissing staat beroep open bij de in artikel 25 vermelde raad van beroep, volgens de aldaar bepaalde modaliteiten.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 25

Aanvragers die de krachtens artikel 22 gevorderde terugbetaling niet verantwoord of het bedrag ervan te hoog achten, of in beroep willen gaan tegen de beslissing vermeld in artikel 24, kunnen een met redenen omkleed beroep instellen bij een raad van beroep bestaande uit drie leden waaronder een voorzitter. De voorzitter is een magistraat of advocaat.

Op straffe van verval moet het beroep ingesteld worden binnen dertig dagen die volgen op de mededeling van de bestreden beslissing.

De beslissingen van de raad van beroep zijn met redenen omkleed.

De Vlaamse regering benoemt, op voordracht van het Vlaams Parlement, de leden van de raad van beroep.

Het mandaat van de leden duurt vijf jaar.

Wanneer een lid overlijdt of ontslag neemt, wordt een nieuw lid benoemd volgens dezelfde regels als voor zijn voorganger. Het lid, benoemd ter vervanging van een overleden of ontslagnemend lid, beëindigt diens mandaat.

De raad van beroep brengt jaarlijks verslag uit aan de Vlaamse regering en aan het Vlaams Parlement betreffende zijn werkzaamheden.

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 26

§ 1. Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, is er een afdeling studietoelagen. Die dienst is onderworpen aan de bepalingen die de Vlaamse regering vastlegt op voordracht van de minister van Onderwijs en van de minister van Financiën en Begroting.

Deze bepalingen behelzen o.a. :

1° de decentralisatie van de dienst ;

2° het opmaken en het bekendmaken van een begroting en van rekeningen ;

3° de controle van de rekeningen door het Rekenhof, dat die ter plaatse kan verrichten ;

4° het begrenzen van de uitgaven door de ontvangsten en door de goedgekeurde limitatieve kredieten ;

5° de mogelijkheid om, met ingang van het jaar, de bij het verstrijken van het vorige jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken ;

6° de behandeling en de bewaring van de gelden en waarden door een tegenover het Rekenhof verantwoordelijk rekenplichtige.

§ 2. De Vlaamse regering onderzoekt minstens om de tien jaar welke de directe, reële en actuele kosten zijn die het volgen van hoger onderwijs met zich meebrengen.

§ 3. Jaarlijks voor het einde van de maand april, geeft de Vlaamse regering een brochure uit met de nodige, geactualiseerde informatie over de gehanteerde bedragen en de na te volgen procedure voor het bekomen van een studietoelage voor het hoger onderwijs voor het komende academiejaar.

§ 4. Jaarlijks, naar aanleiding van het opmaken van de rekeningen, maakt de Vlaamse regering statistieken bekend betreffende de evolutie van de relevante parameters inzake de studietoelagen in het hoger onderwijs.

Opmerkingen

De *afdeling Studietoelagen* merkt op dat § 1 gelijklopend is met artikel 13 van de wet van 19 juli 1971. Voor de wetenschappelijke onderzoeken, zoals vermeld in § 2 moeten kredieten worden voorzien. De uitgave van een brochure, zoals vermeld in § 3, is om praktische redenen voor eind april niet haalbaar. Dit is enkel haalbaar als er geen wijzigingen zijn aan de reglementering. In § 4 vraagt de administratie wat bedoeld wordt met relevante parameters. Dit vergt in ieder geval bijkomend personeel.

Het *Decreetgevend Secretariaat* stelt in zijn legistiek advies dat het uitsluitend de regering toekomt de inrichting en de organisatie van haar diensten te regelen. Het staat aldus niet aan de decreetgever te bepalen dat binnen departement x een dienst y wordt opgericht. Daarbij wenst het Decreetgevend Secretariaat er de aandacht op te vestigen dat de regels inzake de controle door het Rekenhof een federale bevoegdheid zijn. Tenzij het de bedoeling is een DAB op te richten kan § 1 dan ook worden geschrapt.

De heer *Ludo Sannen* kan akkoord gaan met deze opmerking. Hij stelt voor § 1 te schrappen en de andere paragrafen te hernoemen :

“Artikel 26

§ 1. De Vlaamse regering onderzoekt minstens om de tien jaar, en voor het eerst voor 31 december 1999, welke de directe, reële en actuele kosten zijn die het volgen van hoger onderwijs met zich meebrengen.

§ 2. Jaarlijks voor het einde van de maand april, geeft de Vlaamse regering een brochure uit met de nodige, geactualiseerde informatie over de gehanteerde bedragen en de na te volgen procedure voor het bekomen van een studietoelage voor het hoger onderwijs voor het komende academiejaar.

§ 3. Jaarlijks, naar aanleiding van het opmaken van de rekeningen, maakt de Vlaamse regering statistieken bekend betreffende de evolutie van de relevante parameters inzake de studietoelagen in het hoger onderwijs.”

De leden gaan hiermee akkoord.

HOOFDSTUK V

Opheffingsbepaling en inwerkingtreding

Artikel 27

Wat de toekenning van studietoelagen in het hoger onderwijs betreft, worden opgeheven :

1° de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen, gewijzigd bij decreten van 31 juli 1990 en 8 juli 1996, met uitzondering van de artikelen 2,5 laatste zin, 10, tweede lid en 20 ;

2° het koninklijk besluit van 16 november 1972 tot vaststelling van de verschillende onderwijsniveaus ;

3° het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 10 oktober 1984, 29 oktober 1986, 24 juli 1991, 31 juli 1992, 17 december 1992, 22 juli 1993, 4 mei 1994, 15 juni 1994, 10 oktober 1995, 24 juli 1996 en 16 september 1997.

Opmerkingen

De afdeling Studietoelagen merkt op dat door het opheffen van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen, de wettelijke grondslag wegvalt voor de besluiten genomen betreffende de studietoelagen voor het secundair onderwijs. Dit kan niet de bedoeling zijn.

Mevrouw Imelda Pissens, hoofdmedewerker bij de afdeling Studietoelagen, heeft een overzicht gemaakt van de huidige wetgeving studietoelagen en van daaruit een oefening omtrent de toepassing van de uitvoeringsbesluiten m.b.t. het voorliggende voorstel van decreet. Op die manier kan men opmaken welke besluiten voor het federale niveau moeten overblijven, wat gewijzigd is, welke besluiten kunnen verdwijnen en welke nieuwe besluiten moeten opgesteld worden. Dit overzicht is in bijlage toegevoegd.

Zij heeft vanuit de afdeling Studietoelagen nog twee opmerkingen. Het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 wordt opgeheven, waardoor ook artikel 5, § 2, tweede lid vervalt : “Behoudens ingeval van overmacht waarover de Gemeenschapsminister oordeelt, moeten de aanvragen op de dienst voor studietoelagen toekomen, uiterlijk 31 oktober van het betrokken academiejaar of wanneer zij per post verzonden worden, moeten zij uiterlijk die datum afgestempeld zijn. De poststempel geldt dan als bewijs.”

Mevrouw Pissens merkt op dat er geen analoge bepaling betreffende de indieningsdatum en betreffende de laattijdige aanvragen terug te vinden is in het voorstel van decreet.

De eerste opmerking wordt door de leden als terecht weerhouden. Een nieuw besluit is daartoe nodig.

Een tweede opmerking van mevrouw Pissens betreft artikel 9 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen : “De Koning bepaalt de criteria voor het vaststellen van het bedrag van de toelage.” Dit artikel wordt voor wat betreft het hoger onderwijs opgeheven. Moet dan ook voor wat betreft

het hoger onderwijs, het KB van 11 oktober 1972 betreffende de criteria voor het vaststellen van het bedrag van de studietoelagen, niet opgeheven worden ? Een analoge bepaling is niet terug te vinden in het voorstel van decreet. Artikel 26 spreekt enkel over een onderzoek van de kosten die het volgen van hoger onderwijs met zich meebrengen, maar niet met welke criteria er bij dit onderzoek dienen rekening te worden gehouden.

De heer *Ludo Sannen* stelt dat de Vlaamse regering de bevoegdheid heeft de bedragen te bepalen en dus ook de wens om dit te koppelen aan bepaalde criteria. Het decreet vermeldt terecht enkel de studiekosten na vaststelling door wetenschappelijk onderzoek.

Het *Decreetgevend Secretariaat* wenst er in dit verband aan te herinneren dat oude besluiten na de opheffing van de wet waarop zij zijn gesteund van kracht blijven indien ze geacht kunnen worden hun rechtsgrond te vinden in de analoge bepalingen van de nieuwe wet (decreetgeving). Toegepast op het voorstel betekent dit dat in de mate dat de decreetgever in zijn nieuwe decreet de bepalingen van de oude wet overneemt, niet kan worden ingezien waarom de oude wet van toepassing dient te blijven.

Verder stellen zij dat in de mate dat de wet van 19 juli 1971 nog een rechtsbasis biedt voor de subsidies in het secundair onderwijs, niet van een opheffing kan worden gesproken. Wel kan worden overwogen het toepassingsgebied van de wet te beperken tot het secundair onderwijs. Deze oplossing kan slechts worden weerhouden indien geen enkel artikel nog relevant is voor het hoger onderwijs. Het Decreetgevend Secretariaat heeft geen zicht op de redenen waarom bepaalde artikelen daar blijkbaar nog van toepassing dienen te blijven (art.2 (zie commentaar bij art. 3), art. 5, laatste zin ; art. 10, tweede lid ; art. 20).

De heer *Jan Fiers* stelt dat in het eerste lid van het artikel staat dat de wet van 1971 slechts wordt opgeheven voor wat betreft het hoger onderwijs. Dit impliceert dat de wet als rechtsgrond blijft dienen voor het secundair onderwijs. Dergelijke gedeeltelijke opheffing per niveau is inmiddels veelvuldig toegepast, met name op de schoolpactwet, en is dus niet ongebruikelijk.

Een aantal bepalingen van de wet van 1971 betreffen federale materies, en kunnen daardoor niet hernoemen worden door de Vlaamse Gemeenschap tenzij men een extensieve interpretatie wil geven aan de theorie van de implied powers. Er is reeds recent door het Arbitragehof hiertoe een aanzet gegeven. Voorlopig lijkt het echter zekerder de betrokken artikelen niet op te heffen.

Met name :

- artikel 5, in fine van de wet van 1971 : onbeslagbaarheid van de toelage ;
- artikel 10 inzake de tussenkomst van de bevoegdheid van het Bestuur van Registratie en Domeinen ;
- artikel 20 inzake de opheffing van de geheimhouding voor de onderzoeken naar het vermogen van de aanvragers, bij het inwinnen van informatie vanuit het Ministerie van Financiën.

In de mate dat de wet van 1971 enkel voor de Vlaamse Gemeenschap en voor het hoger onderwijs wordt opgeheven, en gezien de wijziging aangebracht in artikel 3 van het voorstel van decreet, kan artikel 2 geschrapt worden uit artikel 27, eerste lid.

De nieuwe en aldus aangepast tekst luidt als volgt :

“Artikel 27

Wat de toekenning van studietoelagen in het hoger onderwijs betreft, worden opgeheven :

- 1° de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen, gewijzigd bij decreten van 31 juli 1990 en 8 juli 1996, met uitzondering van de artikelen 5, laatste zin, 10, tweede lid en 20 ;
- 2° het koninklijk besluit van 16 november 1972 tot vaststelling van de verschillende onderwijsniveaus ;

3° het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 10 oktober 1984, 29 oktober 1986, 24 juli 1991, 31 juli 1992, 17 december 1992, 22 juli 1993, 4 mei 1994, 15 juni 1994, 10 oktober 1995, 24 juli 1996, 16 september 1997, 14 juli 1998 en 22 september 1998.

De leden gaan akkoord met de wijziging.

Artikel 28

Dit decreet treedt in werking op 1 september 2001.

Bij dit artikel worden er geen opmerkingen geformuleerd.

Bijlage

OVERZICHT BESTAANDE WETGEVING STUDIETOELAGEN

- I. Wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen.
- II. K.B. van 11 oktober 1972 betreffende de criteria voor het vaststellen van het bedrag van de studietoelagen.
- III. K.B. van 16 november 1972 tot vaststelling van de verschillende onderwijsniveaus.
- IV. K.B. van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de minvermogendheid van de kandidaten voor een studietoelage.
- V. K.B. van 23 augustus 1972 tot vaststelling van de procedure voor het indienen van de aanvragen en van de voorwaarden voor het toekennen van de studietoelagen voor secundair onderwijs.
- VI. K.B. van 1 februari 1978 waarbij het voordeel van de wet van 19 juli 1971, betreffende de toekenning van studietoelagen, wordt uitgebreid tot sommige categorieën van buitenlandse leerlingen en studenten die in België verblijven.
- VII. K.B. van 1 februari 1978 waarbij het voordeel van de wet van 19 juli 1971, betreffende de toekenning van studietoelagen, wordt uitgebreid tot leerlingen en studenten die in het buitenland onderwijs volgen.
- VIII. K.B. van 5 december 1973 tot vaststelling van de gevallen waarin mag afgeweken worden van de bepalingen van artikel 3 van de wet van 19 juli 1971, betreffende de toekenning van studietoelagen.
- IX. Besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1983 betreffende studietoelagen voor hoger onderwijs.

VOORSTEL VAN DECREET	HUIDIGE WETGEVING	AAN TE PASSEN + NIEUW
Art. 1 "Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid"		
Art. 2	Wet art. 1	
Art. 3	Wet art. 2	KB van 1/2/78 waarbij het voordeel van de wet wordt uitgebreid tot sommige categorieën van buitenlandse leerlingen en studenten die in België verblijven
– 1 ^{ste} lid	– 2 ^{de} en 3 ^{de} lid	en
– 2 ^{de} lid	– 1 ^{ste} lid	KB van 1/2/78 waarbij het voordeel van de wet wordt uitgebreid tot leerlingen en studenten die in het buitenland onderwijs volgen dienen aangepast te worden of vervangen
		Nieuw BVR (welke opleidingen ?) ? inperking decreetgever
Art. 4		
– 1 ^{ste} lid	– Wet art. 3 1 ^{ste} lid + KB 5/12/73 tot vaststelling van de gevallen waarin mag afgeweken worden van de bepalingen van artikel 3	
– 2 ^{de} lid	– Wet art. 3 2 ^{de} lid + KB 16/11/72 tot vaststelling van de verschillende onderwijsniveaus	KB 16/11/72 wordt opgeheven ? ruimere bevoegdheid decreetgever
– 3 ^{de} lid	– Wet art. 3 3 ^{de} en 4 ^{de} lid	

VOORSTEL VAN DECREET	HUIDIGE WETGEVING	AAN TE PASSEN + NIEUW
Art. 5		
– § 1 1 ^{ste} lid	– Wet art. 5 2 ^{de} lid	
– § 1 2 ^{de} lid	– nieuwe tekst	– ruimere bevoegdheid decreetgever
– § 2	– Wet art. 5 3 ^{de} lid	
Art. 6	Wet art. 5 4 ^{de} lid (behalve laatste zin die niet wordt opgeheven)	
Art. 7	Wet art. 4	
Art. 8	BVR 13/7/83 art. 1 t/m 4	Nieuw BVR
Art. 9		
– § 1	– BVR 13/7/83 art. 6 § 1	– ruimere bevoegdheid decreetgever
– § 2	– BVR 13/7/83 art. 6 § 2 en 3	– ruimere bevoegdheid decreetgever + nieuw BVR (uizonderingen inkomstenjaar)
Art. 10	BVR 13/7/83 art. 7	ruimere bevoegdheid decreetgever
Art. 11	BVR 13/7/83 art. 8	ruimere bevoegdheid decreetgever
Art. 12	BVR 13/7/83 art. 9	ruimere bevoegdheid decreetgever

VOORSTEL VAN DECREET	HUIDIGE WETGEVING	AAN TE PASSEN + NIEUW
Art. 13	BVR 13/7/83 art. 10	Nieuw BVR (samenstelling referentiebedrag)
Art. 14		
– § 1	– BVR 13/7/83 art. 11§ 1	– gedeeltelijk ruimere bevoegdheid decreetgever + nieuw BVR (minimumgrenzen)
– § 2	– BVR 13/7/83 art. 11§ 2 en 3	– gedeeltelijk ruimere bevoegdheid decreetgever + nieuw BVR (bedrag toelagen en uitzonderlijke toelagen)
Art. 15	BVR 13/7/83 art. 12§ 1	Nieuw BVR (maximumgrenzen)
Art. 16	BVR 13/7/83 art. 12§ 2	Ruimere bevoegdheid decreetgever + nieuw BVR (toepassingsgebied KI-regel)
Art. 17	BVR 13/7/83 art. 13	Ruimere bevoegdheid decreetgever
Art. 18	BVR 13/7/83 art. 14	Ruimere bevoegdheid decreetgever + nieuw BVR (wijze van indexeren)
Art. 19	BVR 13/7/83 art. 15	Ruimere bevoegdheid decreetgever
Art. 20	Wet art. 6, 1 ^{ste} lid	

VOORSTEL VAN DECREET	HUIDIGE WETGEVING	AAN TE PASSEN + NIEUW
Art. 21		
– 1 ^{ste} lid	– Wet art. 8, 1 ^{ste} lid (gedeeltelijk, niet : ".....ingediend volgens de onderwijstaal van de inrichting of afdeling die de leerling of student, die een toelage wenst te bekomen, zal bezoeken.")	
– 2 ^{de} lid	– Wet art. 8, 2 ^{de} lid	
– 3 ^{de} lid	– BVR art. 5, §1	
– 4 ^{de} lid	– Wet art. 6, 2 ^{de} lid en art. 8, laatste lid	
Art. 22	Wet art. 10	Nieuw BVR (regeling terugvorde- ringsprocedure)
Art. 23	Wet art. 11	
Art. 24	Wet art. 12, §2	
Art. 25	Wet art. 12, §1	
Art. 26	Nieuw	